

**BUGÜNKÜ AŞAMADA
EMPERYALİZMLE
MÜCADELENİN ÖDEVLERİ
KOMÜNİST VE İŞÇİ
PARTİLERİNİN,
BÜTÜN ANTIEMPERYALİST
GÜÇLERİN HAREKET
BİRLİĞİ**

TÜSTAV

**Moskovada yapılan Halklararası
komünist ve işçi partileri
müşaveresinin 17 Haziran 1969 da
kabul ettiği esas dokuman**

**BUGÜNKÜ AŞAMADA
EMPERYALİZMLE MÜCADELENİN ÖDEVLERİ
KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİNİN,
BÜTÜN ANTIEMPERYALİST GÜÇLERİN
HAREKET BİRLİĞİ**

**Moskovada yapılan Halklararası
komünist ve işçi partileri
müşaveresinin 17 Haziran 1969 da
kabul ettiği esas doküman**

HALKLARARASI KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ MUŞAVERESİNİN DİĞER DOKÜMANLARI

VLADİMİR İLİÇ LENİNİN 100. DOĞUM YILDÖNÜMÜYLE İL-
GİLİ ÇAĞRI

17 Haziran 1969 y.

VIYETNAMDA BAĞIMSIZLIK HÜRRIYET VE BARİŞ

10 Haziran 1969 y.

GÜNEY VIYETNAM CUMHURİYETİNİN GEÇİCİ DEVRİMÇİ
HÜKÜMETİNE SELAMLAMA MESAJI

12 Haziran 1969 y.

ARAP HALKLARININ İSRAİL SALDIRGANLIĞINA KARŞI YÜ-
RÜTTÜKLERİ ADIL SAVAŞI DESTEKLEYEN BEYANNAME

7 Haziran 1969 y.

YUNAN KOMÜNİSTLERİ VE DEMOKRATLARIYLA DAYANIŞ-
MA BEYANNAMESİ

12 Haziran 1969 y.

ENDONEZYA KOMÜNİSTLERİNE ÇAĞRI

14 Haziran 1969 y.

HAİTİ VATANSEVERLERİNİ DESTEKLEME ÇAĞRISI

16 Haziran 1969 y.

MOSKOVADA 5-17 HAZİRAN 1969 YILINDA YAPILAN HALK-
LARARASI KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ MUŞAVERESİNİN
BİLDİRİŞİ

TÜSTAV

BUGÜNKÜ AŞAMADA EMPERYALİZMLE MÜCADELE- NİN ÖDEVLERİ, KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİNİN BÜTÜN ANTIEMPERYALİST GÜÇLERİN HAREKET BİRLİĞİ

Komünist ve işçi partileri temsilcilerinin Moskova müşaveresi dünya gelişmesinin sorumlu bir zamanında yapıldı. Dünyada güçlü devrimci proseler gerçekleştiriliyor. Emperyalizme karşı savaşta çağımızın üç büyük gücü — dünya sosyalist sistemi, haklararası işçi hareketi ve millî kurtuluş hareketi — birleşiyor. Şimdiki dönem, devrimci ve ilerici güçlerin ileriye doğru yeni hareketi olanaklarının artmasıyla karakterize edilir. Aynı zamanda emperyalizmden, emperyalizmin saldırganlık politikasından doğan tehlikeler büyümektedir. Genel buhranı derinleşmekte olan emperyalizm, birçok halklara baskı yapmaya devam ediyor, barış ve sosyal ilerleyiş için daimî tehli- ke kaynağı olarak kalıyor.

Meydana gelen durum, olanca yeni olanaklardan azamî olarak faydalanarak, emperyalizme karşı, gerici ve harpçi güçlere karşı daha geniş cephede taarruza geçilmesi için komünistler ile bütün antiemperyalist güçlerin hareket birliğini gerekli kılar.

Müşavere, emperyalizme karşı savaşın aktüel ödevlerini ve komünistler ile bütün antiemperyalist güçlerin hareket birliği sorunlarını inceledi. Müşavereye katılanlar, demokrazi, eşit haklılık ve enternasyonalizm ruhunda geçen tartışmaları sonucunda dünyadaki durum ve ondan doğan ödevler üstüne ortak hükümlere vardılar.

I

İnsanlık, yüzyılımızın son üçte birine, ilerici güçlerle gerici güçler, sosyalizmle emperyalizm arasında yürütülen tarihî savaşın keskinleştiği bir anda girdi. Bu savaş,

bütün dünyada ekonomik, politik, ideolojik ve kültürel olmak üzere toplumsal hayatın da başlıca bütün sahalarında yürütülmektedir.

Dünya devrim hareketi, bazı müfrezelerinin güçlüklerine ve başarısızlıklarına rağmen, ilerlemeye devam etmektedir. Emperyalizm 'aksihücumlarla kuvvet dengesini kendi lehine değiştiremedi. Sovyetler Birliğinin ve diğer sosyalist devletlerin ekonomik, politik ve askerî gücünün artması ve aynı zamanda barışsever dış politikası, dünya proletaryasının, emperyalizme karşı direnen bütün savaşçıların ve millî kurtuluş uğrunda savaşanların hareketleri, barışı koruma hareketinin genişlemesi sayesinde dünya harbinin tutuşturulmasına imkân verilmedi. Dünyamızın üçte birinde zafer kazanan sosyalizm, insanların kalbine ve bilincine yerleşmek için yürütülen evrensel savaşta yeni başarılarla ulaştı. Son on yıllarda gelişen olaylar, çağımızın, muhtevası ve eğilimleriyle ilgili Marksist-Leninist değeri doğruladılar. Çağımız, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır.

Şimdi çağımızın en önemli sorunlarını barış, demokrasi ve sosyalizm lehine çözümlemek, emperyalizme yeni darbeler indirmek için real şartlar vardır. Aynı zamanda, emperyalizm bir dünya sistemi olarak daha güçlü olmamasına rağmen, ciddi ve tehlikeli bir düşman olarak kalmaktadır. Başlıca emperyalist devletin, yani Birleşik Amerika Devletlerinin saldırganlığı arttı.

Emperyalizmin saldırgan politikasının temelinde bütün araçlarla sosyalizmin mevzilerini zayıflatmak, halkların millî kurtuluş hareketlerini boğmak, kapitalist ülkelerde emekçilerin savaşını güçleştirmek, kapitalizmin kaçınılmaz çöküşü prosesini durdurmak yeltenişleri yapılmaktadır.

Emperyalizmle, sosyalizm arasında dünya çapında gelişen çelişme derinleşiyor. İki sistem arasında savaşın keskinleştiği şimdiki durumda kapitalist devletler, kendilerini parçalayan çelişmelerin artmasına rağmen, sömürçülük ve baskı düzenini koruyup sağlamlaştırmak, kaybettikleri mevzileri yeniden ele geçirmek için gayretlerini birleştirmeye cabalıyorlar. Amerikan emperyalizmi, öteki kapitalist devletleri etkisi altında tutmaya yelteniyor ve onlarla birlikte sınıf savaşını başlıca sahalarında ortak savaş yürütüyor.

Emperyalizmin saldırgan, stratejisinin keskin uçları, es-

kiden de olduğu gibi, her şeyden önce, sosyalist devletlere karşı yöneltilmiştir. Emperyalizm, sosyalizme karşı doğrudan doğruya silahlı savaştan vazgeçmiyor. Silâhanma yarısını durmadan hızlandırıyor, Sovyetler Birliğine ve diğer sosyalist ülkelere saldırmak amacıyla kurulan askerî birlikleri aktifleştirmeye uğraşüyor, sosyalist ülkelere karşı yürüttüğü ideolojik savaşı keskinleştiriyor ve onların ekonomik gelişimini durdurmaya çalışıyor.

İşçi hareketine karşı savaşta emperyalizm, demokratik hakları ve hürriyetleri çığnıyor, açıktan; zor, ağır polis takipleri, antiişçi kanunlarından yararlanıyor. Aynı zamanda demagoji, burjuva reformizmi, oportünist ideoloji ve politikadan da yararlanıyor, işçi hareketini içerden baltalamak, kapitalizm sistemiyle „kaynaştırmak“ amacıyla durmadan yeni metotlar arıyor.

Millî kurtuluş hareketine karşı savaşta emperyalizm bir taraftan sömürgecilik kalıntılarını ısrarla savunmakta, diğer taraftan ise neokolonializm metotlarıyla gelişen devletlerin ve millî bağımsızlığa ulaşan memleketlerin ekonomisi ve sosyal ilerleyişine mani olmağa yelteniyor. Bu gayeyle o, gerici çevreleri desteklemekte, geri kalmış sosyal bünyelerin likide edilmesine mani olmakta, sosyalizm yolunca veya kapitalist olmayan, sosyalizmin perspektiflerini açan daha progresif yolla gelişmeyi güçleştirmeye yeltenmektedir.

Emperyalistler, bu devletlere egemenliklerini baltalayan ekonomik anlaşmalar ve askerî politik birlikler empoze etmeye, sermaye ihracı, eşit olmayan ticaret şartları, fiyat ve döviz kurslarıyla manipulasyonlar, istikraz araçlarıyla ve halklararası finansal teşkilâtların çeşitli şekilde sözüm ona „yardımı“ ve baskısıyla bu memleketleri istismar etmektedirler.

Fazla gelişmiş kapitalist memleketlerle, kapitalist dünyadaki çoğunluk teşkil eden diğer memleketler arasındaki uçurum gittikçe derinleşmektedir; onların birçoklarında açlık ciddi bir sorundur. Gerici milliyetçiliği desteklemekle emperyalizm, gelişen memleketler arasında geçimsizlikler doğurmakta ve onları parçalamaktadır. Antikommünizmin yardımıyla o, bu memleketlerdeki devrimcileri bölmeye, onları en iyi dostları olan sosyalist memleketlerden ve kapitalist memleketlerdeki devrimci işçi hareketinden tecrit etmeye çalışmaktadır.

Emperyalizm, askerî politik bloklardan, yabancı memle-

ketlerdeki üslerinden, ekonomi baskı ve ticaret abluklarından yararlanarak, dünyanın birçok bölgelerinde gerginliği muhafaza etmektedir. Gerici teşkilâtlara malî ve politik destek göstermekte, siyasî baskıyı artırmaktadır. Bihassa savaşın en kesin şekiller aldığı, devrimci güçlerin silâh elde savaştığı yerlerde emperyalizm, silâhlı saldırılara, gaddarca işkencelere, aksidevimci suikastçılığa, gerici faşist devrimlerine, provokasyon ve şantajlara ve diğer araçlara baş vurmaktadır.

Sosyalizmin halklararası mevzilerinin sağlamlaştığını göz önünde bulundurarak emperyalizm, dünya sosyalist sisteminin birliğini zayıflatmaya yeltenmektedir. O, halklararası devrimci hareketteki bazı ayrılıklardan yararlanarak onun saflarındaki birliği bozmaya çalışmakta, ideolojik makinesini, bu sayıda kitlevî enformasyon araçlarını antikomünizmin hizmetine, sosyalizme ve bütün progresif güçlere karşı savaşın hizmetine koşmaktadır.

Geçen yıllarda emperyalizm, insanlığı termonükleer çatışması kıyasına getiren birçok halklararası buhranlar yarattı. Fakat BAD emperyalizmi, halklararası sahada meydana gelen kuvvet dengesini, Sovyetler Birliğinin nükleer gücünü ve bir raketnükleer harbinin doğuracağı sonuçları göz önünde bulundurmamak zorundadır. Yeni bir dünya harbi alevlendirmeye bel bağlamak onun için daha güç ve tehlikeli oluyor. Bu hal karşısında amerikan iktidar çevreleri, böyle bir harpten vazgeçmemekle, ağırlığı özel olarak yerli harplere vermektedirler.

Fakat emperyalizmin gerçekleştirdiği „kuvvet mevzii“ politikası ile real imkânları arasındaki çelişmeler daha açık olarak görülmektedir. *Emperyalizm kaybettiği tarihi girişkenliği ele geçirmek, çağdaş dünyanın gelişimini geri çevirmek gücünden yoksundur. İnsanlığın başlıca gelişme yolu, dünya sosyalist sistemi, halklararası işçi sınıfı ve bütün devrimci güçler tarafından tayin edilmektedir.*

Viyetnamdaki harp, emperyalizmin saldırgan planları ile bu planlarını gerçekleştirme imkânları arasındaki tezatın en inandırıcı bir göstergisidir. En güçlü Amerikan emperyalizminin Viyetnamda uğramakta olduğu yenilgenin tarihi önemi vardır.

Viyetnama silâhlı müdahale, Amerikan emperyalizminin askerî-siyasî planlarında özel yer almaktadır. Saldırgan Asyada sosyalizmin öncü müfrezelerinden birini yoketme-

Güneydoğu Asya halklarının hürriyet ve gelişim yoluna set çekme, millî kurtuluş hareketine darbe indirme, sosyalist ülkeler arasında, bütün dünya emekçileri arasındaki dayanışmanın sağlamlığını yoklama amacını güdüyordu.

Fakat çok büyük ölçüde askerî makine ve araçları harekete getirilmiş olsa da, Amerikan emperyalizmi, DVC topraklarının bombardıman edilmesine kayıtsız şartsız son vermeye mecbur kaldı ve temsilcileri, Demokratik Viyetnam Cumhuriyeti ile Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesi temsilcileriyle görüşmeler masasına oturdu.

Bunun nedenleri, Viyetnam halkının eşine rastlanılmadık kahramanlığı, Demokratik Viyetnam Cumhuriyeti ile Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesi siyasetinin uzak-görüllüğü, sosyalist memleketlerin ve asıl Sovyetler Birliğinin Viyetnam halkına gösterdikleri etraflı yardım, Birleşik Amerika Devletleri de bu sayıda olmak üzere, bütün dünyada savaşçı ve gittikçe kuvvetlenen halklararası dayanışmadır.

Viyetnama küstahça saldırma, BAD'ni büyük manevî ve siyasî tecride götürdü, daha geniş halk yığınlarını yani toplumsal tabakaları ve siyasî kuvvetleri emperyalizme karşı ayaklandırdı, birçok ülkelerde milyonlarca gencin antiemperyalist savaşa celbedilmelerini hızlandırdı, emperyalist devletler arasındaki tezatları daha da keskinleştirdi, yeni tezatlar yarattı. Kahraman Viyetnam halkının başarıları bağımsızlığını, egemenliğini ve hürriyetini katiyetle ve bütün kuvvetlerle savunan ve geniş çapta uluslararası yardım gören halklar için zamanımızda emperyalizm saldırısını hezimete uğratmanın gittikçe daha mümkün olduğunu şüphe götürmez surette ispat etmektedir.

Yakın doğudaki halklararası büyük buhran, İsrail ve saldırganlarının BAC, Suriye ve Ürdüne saldırısından ileri gelmiştir. Bu saldırının yardımıyla emperyalizm ve her şeyden önce, Amerikan emperyalizmi, Arap memleketlerindeki ilerici rejimleri, Arap kurtuluş hareketlerini yoketme, Yakın Doğudaki mevzilerini koruma veya tekrar ele geçirme çabasında bulundular. Ama, bu çabaları boşa çıktı.

Buna rağmen, dünya irticamın, bu sayıda sionizm taraftarlarının da yardımıyla, İsrail yönetici çevreleri, İsrail askerlerinin işgal ettikleri topraklardan çekilmelerini gerektiren BMT kararlarını, Arap ve barışsever halkların isteğini yerine getirmemekte, yeni topraklar ele geçirme saldırılarına devam etmekte, durmaksızın yeni yeni askerî

provokasyonlar yapmaktadır. Bu siyasete İsrail Komünist Partisi ile diğer progresif kuvvetler karşı çıkmaktadır. Arap halkları, hürriyet, bağımsızlık ve millî ilerleyiş, işgal edilen bütün toprakların geri çevirilmesi, Filistindeki Arap halkının millî haklarının tanınması uğrunda çetin savaşlarına devam etmektedirler. İşgale karşı savaş ve kurtuluş hareketi gittikçe genişlemekte, yeni şekiller almaktadır, daha büyük yardım görmektedir. SSCB, diğer sosyalist ülkeler, halklararası komünist hareketi, millî kurtuluş kuvvetlerinin dayanışması, kapitalist memleketlerde her geçen günle sayıca artan bazı çevreler bu halklardan yanadır.

Amerikan emperyalizmi devrimci Kübayı boğma planlarından vazgeçmedi. Halklararası hukuk normalarını kabaca çiğneyerek Küba Cumhuriyetinin bağımsızlığını tehdide devam etmekte, onu ekonomik bakımdan abluka etmeye yelteniyor, türlü baltalayıcı ve provokasyon hareketlerinde bulunuyor. Lâkin Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist memleketler, Latin Amerikada ilerici kuvvetler, bütün devrimci hareket tarafından desteklenen mert Küba halkı öz Komünist Partisinin önderliği altında egemenlik ve hürriyetini yılmadan korumakta ve böylelikle Amerika kıtasında sosyalizmin ön nöbetini teşkil eder.

Avrupada emperyalist saldırganlığı ve avantürizminin başlıca silâhı, Kuzey Atlantik Blokudur. Bu paktın mihriveri ise Vaşington ile Bonun birliğidir. BAD, FAC ve İngiltere idare çevreleri, Avrupa halklarının irade ve dileğine hiç bakmayarak, Atlantik Blokunu yaşatmak, teşkilât bakımından kuvvetlendirmek, Avrupada BAD „askerî kuvvetleri bulunuşunu“ korumak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Avrupa merkezinde başlıca harp tehlikesi kaynağını teşkil eden Batı Almanya emperyalizmi asıl NATO'nun yardımıyla diriltiştir. Yeni nazicilik ve militarizmin kuvvet topladığı Federal Almanya Cumhuriyetinde emperyalist idare çevreleri İkinci Dünya Savaşı sonuçlarını tefiş ederek bir sıra Avrupa devletinin hudutlarını değiştirmek için revanşist program ileri sürmektedirler. Bu siyaset, her şeyden önce, Alman tarihinde ilk defa kurtuluş olan sosyalist işçi-köylü devletine, yani Demokratik Almanya Cumhuriyetine karşı yönetilmiş olup, bütün Avrupa halklarının güvenliğini ve genel barışı tehlikeye düşürmektedir.

Emperyalistlerin planlarında Akdeniz bölgesi memleketleri önemli yer almaktadır. İspanyada mühim askerî üsleri olan BAD emperyalizmi, savaşçı halkın iradesine aykırı olarak memlekette Franko rejiminin korunmasına yardım ediyordu ve ediyor. Akdeniz bölgesinde halklar ve barış için başlıca tehlike teşkil eden Altıncı Amerikan filosu ile askerî üsler, daimî olarak siyasî ve askerî baskı vasıtalarıdır. Kıbrısta durumun defalarca gerginleşmesi ve Yunanistanda faşizm darbesi albayların cuntasını destekleyen emperyalistlerin işidir.

Güneydoğu Asya, Uzak Doğu, emperyalistlerin saldırganlık ve harp macerası siyaseti güttükleri başlıca bölgelerdir. SEATO, ANZUS, BAD ile Japonya arasındaki güvenlik antlaşması denilen antlaşma, Büyük Okyanus ve Hint Okyanusları Güneybatı bölgelerinin Amerikan silâhlı kuvvetleri tarafından fiilen işgaliye tamamlanmaktadır. Bütün bu sistem, her şeyden önce, Asyadaki sosyalist memleketlere millî kurtuluş hareketine, bağımsız olan ve askerî bloklara katılmayan bu bölge memleketlerine karşı yönetilmiştir. Amerikan emperyalistleri, Çin Halk Cumhuriyetinin bölünmez bir kısmı olan Tayvan adasını işgal altında tutmaya devam etmekte, ÇHC'nin BMT'de kanunî haklarının tanınmasına engel olmaktadır.

Amerikan emperyalistleri DKHC'ne karşı silâhlı tahriklerine, Güney Koreyi işgal etmeye devam etmekte, keyfi hareketlerde bulunarak hürriyet ve memleketin birleştirilmesi uğrunda savaşan ilerici kuvvetleri boğmaya yeltenmektedirler. Onlar, Laos karşı saldırganlık, Kambocaya karşı tahrikçilik hareketlerinde bulunuyor, Taylandta güçlü askerî üsler kurmuş ve bunları genişletmeye devam ediyorlar. Askerî bloklara katılmama ve bağımsız ekonomik gelişme siyaseti gütmekten vazgeçirme amacıyla Hindistana karşı devamlı baskı gösteriyorlar. Emperyalistler Endonezyadaki halk aleyhtarı darbeyi desteklediler. Bu darbeye yüz binlerce komünist ve diğer demokratlar kurşuna dizildi. Endonezya irtica çevreleri kanlı terörlerine devam ediyor. Bu ise, Endonezya devriminin sağladığı bütün meyvaları yoketmekte ve memleketin, bağımsızlığını tehlikeye koymaktadır.

Birçok Afrika memleketlerinde emperyalizm aktifleşme çabasındadır. Bu kıtadaki mevzilerini koruma ve kuvvetlendirme amacıyla, kurtuluş savaşının gelişmesini önlemeye çaba harcıyor. İngiltere, Fransa, BAD, Batı Al-

manya ve Japonya emperyalistleri bu bölgede ekonomî, siyasî ve ideoloji hâkimiyeti sağlama ve esaret altına alma uğrunda yeni sömürgecilik metotlarını geniş surette işe koşmaktadırlar. Emperyalizm, planlarını gerçekleştirmeye yolunda Kongoya (Kinşasa) askerî müdahale, Gana ve bazı diğer ülkelerde gerici hükümet darbeleri, Niger-yayı parçalamaya uğrunda emperyalist entrikaları, Güney Afrika Cumhuriyeti ve Güney Rodezyada ırkçı-faşist rejimleri, gerici ve halk aleyhtarı güçlere siyasî ve askerî yardım gösterilmesi devletler arasında konfliktlerin ve kavimler arasında düşmanlığın alevlendirilmesi, monopolların ekonomik baskısı ve yayılması gibi şeylerin hiç birinden çekinmemektedir. Portekiz sömürgecileri silâh kuvvetiyle, NATO'nun yardımına dayanarak, işgal ettikleri toprakları ellerinden kaçırmamaya uğraşıyorlar.

Amerikan emperyalizmi, *Lâtin Amerika* memleketlerine ekonomik sokulma ve bu memleketlerin siyasal, ideolojik ve kültürel hayatına karışma çabalarını hızlandırmaktadır. Yerli gerici kuvvetlerle birlik olarak, diğer halkların Kübanın yolunca yürümelerine mani olma gayesi güden siyaset yürütmektedir. Ekonomik ve hakikî siyasî bağımsızlık hareketlerine karşı koymaktadır.

Bu maksatla Amerikan emperyalizmi „Kalkınma Birliği“ programını ilân etti, yeni maskeli hâkimiyet şekillerine başvurmaktadır. „Amerikan devletleri Birliği“ ile „Halklararası Amerikan askerî Birliğini“ kendi siyasetine hizmete koymakta, mahut „Amerika Kıtasında Barış Kuvvetleri“ teşkilâtı kurmak için çok çaba harcamakta, Dominik Cumhuriyetiyle Panamada yaptığı gibi *Lâtin Amerika*da her memleketi askerî müdahale hakkına sahip olmaya yeltenmektedir.

Çoğu zaman Amerikan emperyalistleri, askerî darbeler vasıtasıyla gerici diktatorlukları destekleyip onları iktidara getiriyor, sendika hareketinde bozguncu faaliyetleri artırıyor, askerî ve polis üzerinde olan nüfuzlarını genişletiyor, halk kuvvetlerine karşı silâhlı baskıya kışkırtıyorlar. Bazı *Latin Amerika* devletlerinde partizan hareketine karşı yapılan askerî hareketlere kendileri de katıldılar. Buna rağmen, Amerikan emperyalizminin politikası büyük güçlüklerle karşılaşmaktadır. O, ne gerici rejimleri sağlamlaştırmaya muvaffak olacak ve ne de „Amerika Kıtasında Barış Kuvvetleri“ meydana getirilmesi için bütün hükû-

metlerin rızasını kazanabilecektir. „Kalkınma Birliği“ suya düşü.

Öteki emperyalist güçler ve özellikle Batı Almanya ile Japonya kıtada kök salmaya çabalıyorlar.

Dünya barışını, halkların güvenliğini ve millî bağımsızlığını tehlikeye düşüren bütün saldırgan emperyalist siyaseti, kapitalist devletlerde, siyasî pozisyon ve görüşlerine bakılmaksızın işçi sınıfı, köylü, gençlik, üniversiteliler ve en geniş halk kitlelerinin gittikçe artan nefret ve mukavemetiyle karşılaşmaktadır. BAD'nin Viyetnamdaki saldırısına karşı yürütülen muazzam protesto hareketi demokratik kuvvetlerin, Amerikan emperyalizminin bütün politikasına karşı, onu destekleyen hükümetlerin siyasetine karşı savaşı faaliyetleri güçlendirmektedir.

Viyetnam halkının kahramanca savaşı, Japonyada ve başka Asya memleketlerinde, BAD askerî üslerinin likide edilmesi, bu memleketleri Pentagonun siyasetiyle bağlayan anlaşmaların hükümsüz bırakılması hareketinin genişlemesine sebep oldu. Bütün saldırıların çıktığı merkez olan Birleşik Amerikada bile harbe ve militarizme karşı kitlevi savaş hareketi meydana geldi.

Batı Avrupada, saldırgan NATO blokuna karşı, devletler arasında münasebetlerin normalleşmesi ve işbirliğinin geliştirilmesi, Avrupa güvenliğinin garanti altına alınması hareketi gittikçe daha geniş halk kitlelerini sarmaktadır. Batı Almanya'da intikamcılığa ve militarizme karşı aktif surette savaşan kuvvetler çoğalmaktadır. Amerikan üsleri bulunan memleketlerde, bu saldırı merkezlerinin likide edilmesi gittikçe daha büyük ısrarla istenmektedir.

Latin Amerika halkları, esarete karşı, Amerikan emperyalizminin onların içişlerine kabaca karışmasına karşı savaşıyorlar. İşçilerin grev hareketi, köylülerin isyanları, üniversitelilerin ve diğer halk yığınlarının faaliyeti, bütün kıtada geniş halk tabakaları Birleşik Amerika Devletlerinin diktatörlüğü ve askerî planlarına karşı mukavemetinin arttığını göstermektedir. Bazı memleketlerde devrimci kuvvetler oligarşinin ve emperyalizmin hâkimiyetine karşı silâhlı savaşa baş vuruyorlar.

Halkların millî hisleri ve iktisadî güçlükler hatta bazı hükümetleri emperyalizme karşı mühim tedbirler almaya mecbur edebilir: sosyalist memleketlerle, bu cümleden Küba Cumhuriyetiyle münasebetler kurmak veya bu münase-

sebetleri genişletmek eğilimleri bununla izah olunur. Komünist ve işçi partileri, demokratik ve antiemperyalist savaşın ön saflarındadırlar. Gerici çevrelerin baskı ve takibatlarına rağmen, kitlelerin isteklerinin gerçekleşmesi ve devrimci ıslahat uğrunda fedakârca ve erkekçe savaşmaktadırlar.

Asya ve Afrika halklarının millî kurtuluş hareketinin hızlanması neticesi, bu kıtalarda emperyalizmin mevzilerine kuvvetli bir darbe indirildi. Büyük güçlüklerle rağmen, bu halklar sömürgecilğe ve yeni sömürgecilğe karşı savaşlarına devam etmekte ve böylelikle emperyalizme karşı umum hücum katkılarını vermektedirler.

Son on yılda vuku bulan olaylar Amerikan emperyalizminin, dünya istismarcısı ve jandarması, kurtuluş hareketinin azılı düşmanı olarak hakiki çehresini bütün çıplaklığıyla açığa vurdu. Amerikan monopolları onlarca memleketin iktisadiyatına sokuldular, onlarda kapital yatırımlarını artırıyor, onların ekonomisindeki kilit noktalarını kendi kontrolü altına geçirmeye çalışıyorlar.

Batı Almanya emperyalizmi iktisadî gücünü artırmakla, askerî makineyi kuvvetlendiriyor, atom silâhına el uzatıyor ve Batı Avrupada hegemon bir devlet olmaya çalışıyor. O, silâhsızlanma ve halklararası gerginliğin hafifletilmesiyle ilgili bütün tedbirlere karşı çıkıyor. Asya, Afrika ve Latin Amerika devletlerine karşı yeni sömürgecilik ve yayılma siyaseti yürütüyor.

Britanya emperyalizmi zayıflamış olmasına rağmen, İngiltere başlıca emperyalist devletlerden biri olmaya devam ediyor ve Afrika, Asya, Karaib denizi bölgesinde ve Yakın doğudaki mevzilerini yeni sömürgecilik usulleri ve bazı hallerde silâhlı saldırıyla muhafaza etmeye çalışıyor. İngiltere, dünya siyasetinin en mühim sorunlarında Birleşik Amerikanın en aktif partnörlerinden biri olarak hareket etmektedir. O, NATO'nun esas saldırgan kuvvetlerinden biridir ve Batı Almanya ile daha sıkı birlik kurmaya çalışmaktadır.

Japonya militarizmi de kuvvetlenmektedir. Onun yayılışı, her şeyden önce, Asyada geniş ölçüler almaktadır. Japonyada emperyalizm yeniden baş kaldırdı. Amerikan emperyalizmiyle birçok bağları olan Japonya idare çevreleri memleketi, fiilen Viyetnam halkına karşı yürütülen harpte orasını Birleşik Amerikanın silâh depolarından birine çevirdiler ve Kore halkına karşı düzenlenen entrika-

lara katılmaktadır.

Fransız emperyalizmi dünya ekonomi ve siyasetindeki mevzilerini korumaya ve sağlamlaştırmaya çalışıyor. Vurucu nükleer kuvvetleri yaratma çabalarına ısrarla devam ediyor ve silâhsızlanmaya yardım edecek olan tedbirlere katılmayı reddediyor. O, Gvadelupa, Martinika ve Reyünion, bazı Afrika ve Okeaniya memleketleri halkları üzerindeki sömürge hâkimiyetini muhafaza ediyor, onlara müstakil memleketler olma, kendi işlerini kendileri görme hakkı tanımıyor. Eski sömürgelerinde muhafaza olunmuş nüfuzundan faydalanan ve sömürgecilik siyasetinin yeni usullerini tatbik eden Fransa emperyalistleri hele de Afrikada aktif faaliyet yürütüyorlar.

İtalya monopolist kapitalının yayılması hızlanıyor.

Ayrı ayrı emperyalist devletler arasında ve bütün kapitalist dünyada ekonomik gelişmenin dengesizlikleri artıyor.

Hayat, emperyalist devletler, kapitalist monopollar arasında nüfuz sahası için yürütülen savaş hakkındaki Marksizm-Leninizm hukmünün doğruluğunu gösteriyor. Sanaî ve ticaret rekabeti derinleşiyor, malî ve döviz harbi genişliyor. Batı Avrupada ve bu arada Ortak Pazarda da rekabet artıyor. Avrupa kapitalist memleketleri ile Birleşik Amerika arasındaki rekabet de hızlanıyor. Pazar ve azamî kâr savaşına Japonya emperyalizmi de aktif surette katılıyor.

Emperyalistler arasındaki ziddiyetler yalnız ekonomi alanında başgöstermekle kalmıyorlar. NATO ciddi bir buhran geçiriyor. Asyada meydana getirilen SENTO, SEATO saldırgan bloklarında çatlaklar beliriyor. Batı Avrupa, kapitalist memleketler arasında kavga alanına çevriliyor. Bu ise dünya emperyalist sistemini zayıflatıyor ve Amerikan emperyalizminin hegemoni planları bozuyor.

Emperyalist devletlerin yönetici çevreleri arasındaki tezatlar, aşırı tedbirlere ve harbe bel bağlayan en harpçi gruplarla dünyada sınıf kuvveti dengesini, sosyalist memleketler gücünün artışı göz önünde bulundurarak, halklararası problemlere daha realist yaklaşma ve bu problemlerin çeşitli düzenli devletlerin barış içinde yanyana yaşaması ruhunda çözülmesi taraftarları arasında tezatlar gittikçe keskinleşmektedir. Bazı memleketlerin idare çevreleri Avrupada harp neticesi ve harpten sonra yaratılmış olan reel durumu göz önünde bulundurmak gerektiğini an-

lıyorlar ve Demokratik Almanya Cumhuriyetinin tanınması zarureti idrak etmeye başlıyorlar. Birleşik Amerika'nın baskısına rağmen, birçok memleketler Demokratik Viyetnam Cumhuriyeti ile Çin Halk Cumhuriyetini tanıdılar.

Komünist ve işçi partileri, işçi sınıfı, antiemperyalist kuvvetler, düşman cephesindeki bütün zıddiyetleri göz önünde bulunduruyor, onları derinleştirmeye ve onlardan barış ve ilerleyiş lehine faydalanmaya çalışıyorlar.

Emperyalist devletlerden her biri özel gaye peşinde koşuyor. Aynı zamanda onlardan her biri dünya emperyalist sisteminin bir halkasıdır.

İki sistem arasındaki savaşın şartlarına, ilmi-teknik devrimin istemlerine ayak uydurmaya çalışan çağdaş emperyalizmin, bazı yeni özellikleri vardır. Onun devlet-monopolistik karakteri artmaktadır. İstihsal ve kapitalin monopolistçe temerküzleşmesini teşvik etmek, millî gelirin gittikçe daha büyük bir kısmının devlet tarafından yeni baştan taksimi, monopolara askerî siparişler vermek, sanayiî geliştirme ve ilmi araştırma programlarının hükümet tarafından finanse edilmesi, ayrı ayrı ülkelerin çıkarınca ekonomik gelişme programları hazırlama, emperyalist birleşme siyaseti, sermaye ihracı gibi manivelâlardan gittikçe daha geniş faydalanılıyor.

Fakat, monopolcu kapitalin çıkarlarına uygun ve hâkimiyetinin korunmasını sağlayacak biçim ve ölçüde monopolcu devlet ayarlaması, kapitalist pazarda plansız gelişim kuvvetlerini gerileyecek bir durumda değildir. Hemen hemen her kapitalist devlet, kendi ekonomisinde silsileli ikircimlemelerden ve durgunluklardan kaçınmadı: ayrı ayrı memleketlerde sanayiî yüksek tempolarla gelişme devresini alçak tempolar sık sık da üretimin düşüşü izliyordu. Kapitalist sistemini keskin bir döviz-finans bürhanı sarsmaktadır.

Bilimsel-teknik devrim, tabiatı değiştirmek, gayet büyük maddî zenginlikler yaratmak, insanın yaratıcılık kabiliyetini yükseltmek için insanlık önünde şimdiye kadar görülmedik imkânlar açmaktadır. Herkesin refaha kavuşması için bu imkânlardan faydalanılması gerekirken, kapitalizm, bilimsel-teknik devrimden kazançlarını fazlaştırmak, emekçileri daha da istismar etmek için istifade etmektedir.

Bilimsel-teknik devrim, ekonominin toplumsallaştırılması prosesini hızlandırmaktadır; monopolun hâkim ol-

duğu şartlara bu toplumsallaştırma sosyal antogonizmin daha da geniş ve keskin bir surette tekrarlanmasına doğru götürüyor, kapitalizmin sadece önceki bütün tezatlarını keskinleştirmekle kalmıyor, yenilerini de doğuruyor. Her şeyden önce, bu tezatlardan biri şudur: Bilimsel-teknik devrim fevkalade büyük imkânlar yaratır, kapitalizm ise bu imkânlardan bütün toplumun çıkarları lehine faydalanılmayı engellemekte, maddî nimetlerin muazzam bir kısmını askerî gayelere harcamakta, millî zenginliği sağa sola savurmaktadır. Çağdaş üretimin toplumsal karakteri ile bu üretimin monopolcu devlet şeklinde ayarlanması arasında da bir zıddiyet vardır. Bu ise sadece emekle kapital arasında olan tezatları hızlandırmakla kalmayıp, milletin büyük bir çoğunluğunun menfaatleri ile malî oligarşinin menfaatleri arasındaki antogonizmi de derinleştiriyor.

En gelişmiş kapitalist memleketle de dahi milyonlarca insan işsizlik ve sefalet çekmekte olup, yarınki gününden emin değildir. „Gelirlerde devrim“ ve „Sosyal partnörülük“ üstüne ileri sürülen bazı iddialara rağmen, kapitalist istismarı kuvvetlenmektedir. Maaşların artırılması, emek verimliliği ve entanzifleşme temposundan, sosyal ihtiyaçlardan çok geri kalmaktadır. Maaşların artışı monopolcuların kârlarının artışından kat kat daha azdır. Ufak mülk sahibi köylülerin durumu gittikçe fenalaşıyor, orta tabakalardan olan ahalinin büyük bir kısmının geçim şartları daha da güçleşiyor.

Kapitalist sistemi sabitliğini kaybediyor. Birçok memleketlerde sosyal buhranlar başgösteriyor. Bu buhranlar sırasında geniş emekçi kitleleri derin ve halledici değişiklikler yapılması gerektiği kanısına varmaktadır.

Buna delil, 1968 yılının mayıs ve haziran aylarında Fransada olan olaylardır. O zaman orada geniş çapta grev hareketi vardı. Bu harekette komünistlerin rolü çok önemliydi, emekçiler hayli başarılarla ulaştılar. İşçi sınıfı, aydınların ve üniversitelilerin önemli bir kısmıyla beraber Golist rejimiyle, monopolcuların hâkimiyetiyle ciddi bir surette çarpıştı. Bu çarpışma, demokrasi ve sosyalizm savaşına yeni imkânlar açtı.

İtalyada millî bir çapta yürütülen grev mücadelesi, büyük siyasî savaşların genişlemesi, seçimlerde solcu kuvvetlerin başarıları, Solcu Merkez siyasetini sarstı. Halbuki hâkim sınıflar bu Solcu Merkezin yardımıyla kapitalizmi

sabitleştireceklerini sanıyorlardı.

İspanyada kitlelerin savaşı Frankonun faşist diktatör-lüğünü zayıflatmaktadır. Franko fevkalâde tedbirler almak zorunda kaldı. İşkencelere rağmen, bu savaş genişliyor, antifranko muhalefeti saflarına yeni sosyal tabakalar, birçok toplumsal çevreler katılmaktadır.

İngilterede siyasî grevleri de kapsayan önemli sınıf savaşı yürütülmektedir. Bu savaş Leybarist hükümeti tarafından saldırıya uğrayan sendikaları korumaya ve grev hakkının tanınmasına yönelmiştir.

Japonya, Meksiko, Brazilya, Arjentin, Federal Almanya Cumhuriyeti, Urugvay, Belçika, Portekiz, Şili, Hindistan, Pakistan, Türkiye vb. memleketlerde, Batı Berlinde, emekçilerin, üniversitelilerin ve başka toplumsal tabakaların sınıf savaşları, grevleri ve diğer aksiyonları kuvvetlendi. Japonya da bu sayıda olmak üzere, birçok memleketlerde demokratik hareketin genişlediğini gösteren başka bir delil de komünistlerin ve diğer progresif kuvvetlerin seçimlerde ulaştıkları başarılarıdır. Hindistanın bazı eyaletlerinde komünistlerin de katıldığı demokratik cephe hükümetleri kuruldu. Finlanda hükümetinde de komünistler bulunmaktadır.

Kapitalist dünyada buhranın derinliği, dünya emperyalizminin başlıca dayanağı olan Birleşik Amerika Devletlerinde de kitlelerin savaş hareketinde açık ifadesini buluyor. Zenci bölgelerinde ırkçılık diskriminasyonuna, yoksulluğa ve açlığa, polis işkencelerine karşı ayaklanmalar boralar halinde büyüyor. Onlarca Amerikan kasabası, silâhlı polis ve ordu müfrezeleriyle çetin çarpışma sahnelerine döndü. Bu çarpışmalar sonucunda birçok kurban verildi, binlerce zenci tutuklandı.

Birleşik Amerika Devletlerinde ekonomik istemlerin yerine getirilmesiyle ilgili savaşçı grevler teşkilatlandırılıyor. Ve bu grevler, çok defa hükümetin baskısı ve tehditleri altında ve Meslek Birlikleri liderlerinin iradesine karşı olarak başlıyor. Meslek Birliklerinde sıralı üye olan ilerici güçlerin aktifliği de artıyor. Geniş emekçi yığınları Viyetnam harbine karşı olduklarını bildiriyorlar.

Birleşik Amerika Devletlerinde aydınlar, serbest meslekli insanlar, dindar çevreler sosyal protesto hareketine, barış hareketine, gittikçe daha faal katılıyorlar. Gençler, hele de zencilerle beraber beyaz renkli üniversite öğrencileri de, Viyetnam harbine karşı, orduda seferberliğe karşı,

ırkçılık diskriminasyonuna karşı, monopolların üniversite üstünde yürüttükleri kontrole karşı türlü yollarla amansızca savaşıyorlar. İrtica buna, toplumsal faaliyetlere karşı suikastlar hazırlamakla cevap veriyor, işkenceler kızıyor, zor kullanmalar yığinsal ölçüler alıyor. Anılmış „Amerikanca yaşayış“ bütün dünyanın gözünden düşüyor.

Her yerde monopolcu burjuva, emekçilere ulaşmak istedikleri her şeye, içinde bulundukları düzeni devrimci yollarla yenileştirmeden de ulaşabileceklerini telkin etmeye yelteniyor.

Kapitalizm, sömürücü saldırgan mahiyetini gizlemek için („halk kapitalizmi“, „refah devleti“, „bolluk toplumu“) gibi türlü apolojik konsepsiyonlara başvuruyor. Devrimci işçi hareketi, bu sahte konsepsiyonların içyüzünü açığa vuruyor ve onlara karşı çetin savaş yürütüyor. Böylelikle emperyalizm ideolojisinin buhranını derinleştiriyor; halk yığınları gittikçe bu ideolojiden geri çekiliyorlar.

İnsanlığın vicdanı ve zekâsı, emperyalizmin cinayetleriyle bağdaşmaz. On milyonlarca insan hayatını telef eden her iki dünya harbinin patlamasından emperyalizm suçludur. Emperyalizm, son derece büyük insan gücü ve materyal kaynakları yutan görülmekle emekçi makine meydana getiriyor; silâhlanmayı hızlandırarak, onlarca yıl ilerisi için yeni silâh üretimi planlaştırıyor; ateşinde yüz milyonlarca insanın ve bütün bütüne memleketlerin yokolabileceği bir dünya nükleer harbinin patlamasına tehlike yaratıyor.

Emperyalizm, faşizmi, yani politik terör ve ölüm kamp-ları rejimini yarattı. Başarabildiği her yerde demokratik haklara ve hürriyete karşı hücumlarda bulunuyor, insan haysiyetini zedeliyor, ırkçılık duyguları aşıyor.

Emperyalizm, yüz milyonlarca insanın yoksulluğu ve çileleri için sorumludur. Asya, Afrika ve Latin Amerika memleketlerinde büyük büyük yığınların yoksulluk, hastalık, cahillik şartları, eski toplumsal ilişkiler içinde yaşamalarına, birçok milletlerin ölüm karşısında bırakılmasına başlıca suçlu odur.

Toplumsal gelişme gidişi, emperyalizmin kol ve akıl emeği insanların, türlü sosyal tabakaların, millet ve memleketlerin hayatı çıkarlarıyla çarpıştığını gösteriyor. Emperyalizme karşı gittikçe daha geniş emekçi yığınları, toplumsal hareketler, birçok halklar ayaklanıyor.

İnsanlığa daha büyük felâketler getirebilecek olan emperyalizmin cınâi hareketlerine son vermek için, işçi sınıfı, demokratlar, devrimci güçler, halklar, birleşmeli ve birlikte hareket etmelidirler. Saldırganları gemleme ve insanlığı emperyalizmden kurtarma misyonu, işçi sınıfına, barış, demokrasi, milli bağımsızlık ve sosyalizm savaşı yürüten bütün antiemperyalist güçlere düşüyor.

II

Dünya sosyalist sistemi emperyalizme karşı savaşta halledici bir güçtür. Her kurtuluş savaşı, dünya sosyalist sisteminden ve her şeyden önce, Sovyetler Birliğinden hiç bir şeyle değişmeyen destek bulmaktadır.

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi, SSCB'de sosyalizm kurulması, İkinci Dünya Harbinde Alman faşizmi ile Japon militarizminin bozguna uğratılması, Çinde ve Avrupa ile Asyanın bir sıra memleketlerinde devrimin zafere, „Amerikada ilk sosyalist devletin, Küba Cumhuriyetinin meydana gelmesi, 14 devleti içine alan Dünya sosyalist sisteminin teşekkül edip gelişmesi, sosyalizmin bütün Dünya üzerine ilhamlandırıcı etkisi, tarihsel ilerleyişin süratlendirilmesine şartlar yarattı, bütün dünyada sosyalizmin ilerlemesi ve zaferine yeni perspektifler açtı.

Sosyalizm, insanlığa emperyalizmden arınma perspektifi gösterdi. Üretim araçları üzerinde toplumsal mülkiyete ve emekçilerin idaresine dayanan yeni sosyalist düzen, ekonominin, halkın çıkarına, buhransız, planlı bir şekilde gelişmesini sağlamaya; emekçilerin sosyal ve politik haklarını garantiye; hakikî demokrasi, geniş halk kitlelerinin toplumu idareye katılışına kişinin etrafı bir sürrette gelişimine, milletlerin eşit haklı olmasına ve aralarında dostluk yaratma yeteneğine sahiptir.

İnsanlığın önünde duran esas problemleri halletmeye ancak sosyalizmin yetenekli olduğu fiilen gösterildi.

Dünya sosyalist sisteminin antiemperyalizm kuvvetlerinin umum davasında katkısı, her şeyden önce, ekonomik gücünün artmasıyla tayin olunur. Sosyalist sistem memleketleri halk iktisadiyatının hızla gelişmesi, tempoca kapitalist devletlerin ekonomik gelişim hızını geçmesi, sosyalizmin bilimsel-teknik ilerleyişin çeşitli sahalarında ön mevzilere çıkması, Sovyetler Birliğinin Kosmos yolunu keşfetmesi; sosyalist memleketler halklarının yaratıcı eme-

ğinin bütün bu reel sonuçları, barış, demokrasi ve sosyalizm kuvvetlerinin emperyalizmden daha üstün çıkması-na halledici rol oynamaktadır.

Şimdi sosyalizm dünyası öyle bir gelişme safhasına girmiştir ki, yeni düzende gizlenen yedeklerden oldukça daha tam faydalanılmasına imkân vermektedir.

Bu gelişme, ve bu gelişimin artık yeni bir sosyal strüktüre değinen, gelişmiş sosyalist toplumu istemlerine uymaya yeni yeni ekonomik ve politik usullerin bulunup uygulanması yardım etmektedir. Sosyalizm kuruculuğu ve onun bundan böyleki mükemmelleştirilmesi, işçi sınıfı tarafından ilhamlandırılan ve yönetilen geniş halk kitlelerinin desteğine, iştirakına ve teşebbüskârlığına dayanmaktadır. Komünist partisi bütün sosyalist toplumun avangardı olarak hareket etmektedir. Emekçilerin daha büyük siyasî aktifliği toplumsal teşkilâtların teşebbüslerine yol vermek, kişinin haklarını genişletmek, bürokratism belirtilerine karşı amansızca savaşmak ve sosyalist demokrasiyi her tarafa geliştirmek, sosyalizm kuvvetlerini sağlamlaştırıyor, bütün halkın irade ve hareket birliğine yardım ediyor.

Sosyalist demokrasinin mükemmelleştirilmesi, üretim kuvvetlerinin gelişmesi, siyasî ve kültürel ilerleyiş, insanî ve manevî değerlerin üstünlüğü, sosyalizmin bütün dünya emekçilerine etkisini kuvvetlendiriyor, dünyaca önemi olan emperyalizme karşı savaşta mevzilerini sağlamlaştırıyor.

Pratik gösterdi ki, yeni baştan sosyalist kuruculuğu ve yeni toplumun kurulması, mürekkep ve devamlı bir prosedir; yeni düzenin verdiği büyük imkânlardan faydalanmak, birinci yerde, iktidarda olan komünist ve işçi partilerin, sosyalist gelişim problemlerini Marksistçe-Lenistçe çözme kabiliyetine bağlıdır.

Ekonomik ve toplumsal hayatın çeşitli alanlarında bilimi tatbik yolunda bilimsel-teknik devrimin doğurduğu imkânlardan süratli ekonomik gelişim ve bütün toplum üyelerinin ihtiyaçlarını giderme amacıyla tam manasıyla yararlanmak — bütün bunlar, mülkiyetin sosyalist karakterde olması, üretimin planlı bir surette teşkilâtlandırılması, iktisadın idaresine ve yönetimine kol ve akıl işçilerinin aktif olarak iştiraki sayesinde mümkün olmuştur. Kapitalizmle sosyalizm arasında başlayan tarihsel yarışta başlıca bilimsel-teknik devrimin geniş ölçüde geliş-

tırılması, sosyalist toplumun gelişmesinde önemli bir şarttır.

Sosyalist dünyanın doğuşu, dünya sahnesinde yürütülen sınıf savaşının kopmaz bir parçasıdır. Sosyalizm düşmanları, sosyalist devlet idaresinin temellerini baltalama, toplumun sosyalistçe yeni baştan kurulmasını suya düşürme ve kendi hâkimiyetini diriltme yeltenişlerinden vazgeçmiş değildir.

Bu gibi yeltenişlere kati bir şekilde karşı koymak, geniş halk kitlelerine dayanan, işçi sınıfı ve onun komünist avangardı tarafından yönetilen sosyalist devletin zorunlu bir fonksiyonudur.

Sosyalizmi savunmak, komünistlerin enternasyonal borcudur.

Her bir sosyalist memleketin gelişimi ve muhkemleşmesi, bütün dünya sosyalist sisteminin ilerlemesi için önemli bir şarttır. Halk iktisadiyatının başarıyla gelişimi ve toplumsal ilişkilerin daha da mükemmelleşmesi, her bir sosyalist memleketin etraflı ilerlemesi, halkın çıkarına olduğu kadar, genel sosyalist davasının çıkarlarına da uygundur.

Sosyalist memleketlerdeki komünist ve işçi partilerin en önemli ödevlerinden biri, bu memleketler arasında etraflı işbirliğini geliştirmek ve iki sistem arasındaki ekonomik yarışmanın en önemli yönlerinde, bilimsel-teknik ilerlemede yeni başarılar sağlamaktır. İki sistem arasındaki savaşın çetinleştiği bir anda yürütülen bu yarışma, sosyalist sistemden, sosyalist devletlerin temel ortak çıkar ve amaçlarını, politikalarının temelini teşkil eden Marksizm-Leninizm prensiplerini kılavuz tutarak, millî çıkarların hiç birini küçümsemeden bu devletlerden her birinin kalkınmasını sağlayacak ve bir bütün olarak dünya sosyalist sisteminin gücünü güçlendirecek halklar arası emek bölümünü ve aralarında gönüllü kooperatifleşmeyi istemektedir.

Dünya sosyalist sistemi gittikçe artan ekonomik ve savunma gücüne dayanarak, emperyalizmin önüne set çekiyor, aksidevrim ihracetme imkânlarını sınırlandırıyor, enternasyonal borcunu yerine getirerek, hürriyet ve bağımsızlık uğrunda savaşan halklara gittikçe daha büyük yardım ediyor, barışı ve halklararası güvenliği sağlamlaştırıyor.

Saldırgan NATO bloku var oldukça, Varşova ülkelerinin

emperyalistlerin askeri hücumuna karşı güvenliğinin sağlanması, barışın sağlanması için önemli rol oynayacaktır.

Sosyalizmin başarıları, dünya olaylarının gidişatına etkisi, emperyalist saldırganlığa karşı savaşının etkili olması sosyalist ülkeleri birliğine çok bağlıdır. Sosyalizm ülkelerinin hep birlikte hareketi, bütün antiemperyalist kuvvetlerin birleşmesi için önemli bir âmidir.

Yeni biçimde halklararası ilişkilerin kurulması, sosyalist devletlerin kardeşçe birliğinin gelişmesi, mürekkep bir tarihî prosedir. Sosyalist devrimin zaferinden sonra, genel kanunlar temelinde gerçekleştirilen sosyalizm kuruculuğu, birçok ülkelerde konkre tarihî şartları ve millî özellikleri göz önünde bulundurarak, çeşitli şekillerde yapılmaktadır.

Bu prosenin başarıyla geliştirilmesi, proleter enternasyonalizmi, yardımlaşma ve karşılıklı destek, eşitlik, egemenlik, içişlerine karışmama prensiplerine ciddi riayet edilmesini ister.

Sosyalizmin tabiatında, kapitalizmin tabiatına has olan tezatlar yoktur. Sosyalist ülkeler arasında, ekonomik gelişme seviyelerindeki, sosyal bünyelerindeki farklardan, halklararası durumlarından, millî özellikleriyle ilgili şu veya bu farklar belirlediği zaman bu nevi farklar proleter enternasyonalizmi, yoldaşça görüşmeler ve gönüllü, kardeşçe işbirliği temelinde çözümlenebilir ve çözümlenmelidir. Bu farklar, sosyalist devletlerin emperyalizme karşı tek cephesini bozmamalıdır.

Komünistler, dünya sosyalist sisteminin gelişmesindeki güçlükleri görüyorlar. Fakat, sosyalist sistem, bu sisteme giren ülkelerin aynı sosyal-ekonomik düzene sahip olmalarına, temel çıkar ve amaçlarının birbirine uygun olmasına dayanmaktadır. Bu aynılık, mevcut güçlüklerin bertaraf edilmesi, sosyalist sistem birliğinin Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi prensiplerince daha da güçlendirilmesi için bir teminatır.

Kapitalizm kalelerindeki işçi sınıfı, son zamanlardaki olayların tekrar ispatladığı gibi, devrimci savaşın, bütün demokratik, antiemperyalist hareketin başlıca itici ve seferber edici bir gücüdür.

Çağdaş devir, işçi sınıfının, geniş emekçi kitlelerinin sadece ekonomik durumlarının iyileştirilmesi için değil, siyasî istekleri uğrunda savaşının kuvvetlenmesiyle de karakterize edilir.

Emekçiler, hayatî çıkarlarını korumakla birlikte, sosyal hak ve demokratik hürriyet uğrunda da savaşıyorlar. Onların istekleri gittikçe daha büyük bir derecede doğrudan monopolist kapitalin idare sistemine, siyasî idaresine karşı yöneltilmiştir. Geniş emekçi kitlelerin, insanın istismar edilmesine dayanan ekonomik ve toplumsal düzeni kökten değiştirmek arzusu kuvvetlenmektedir. Birçok kapitalist ülkelerde işçi sınıfının büyük savaşları, monopolların idaresini sarsmakta, kapitalist toplumun sabisizliğini ve tezatlarını keskinleştirmektedir. Bu savaşlar, esas toplum değişiklikleriyle, sosyalist devrimle, işçi sınıfının, diğer emekçi tabakalarıyla birlikte idare kurmasıyla sonuçlanabilecek yeni sınıf savaşlarının müjdecisiydi.

Son zamanlarda sınıf savaşları, yeni kapitalizm ve reformizm taraftarları tarafından yayılan hulyalara darbe indirdiler. Marksizm-Leninizmin temel hükümlerini yeni bir kuvvetle ispatladılar. Komünist ve işçi partileri, sağcı ve „solcu“ oportünistlerden farklı olarak, derin ekonomik ve sosyal istemler, hakikî demokrasi savaşını sosyalizm savaşına karşı koymuyorlar, bunu, bu savaşın kopmaz bir parçası biliyorlar. Monopollara karşı, onların ekonomik hâkimiyetine ve siyasî idaresine karşı savaşta gerçekleştirilecek köklü demokratik değişiklikler, geniş kitlelerin sosyalizm zarureti anımlarına gittikçe daha çok yardım edecektir.

Yaratılan yeni durumda, işçi sınıfının birlik zarureti daha aşikâr olmaktadır.

Olaylar, işçi hareketinin savaş seyrinde edindiği tecrübesi, komünist ve işçi partilerinin daimi ödevi olarak kalan oportünizmi katî tenkidi, reformist görüşlerinin buharanını kuvvetlendirmektedir. Sosyal demokrasi saflarında bir gruplaşma prosesi vardır. Bu, yönetmenliğe de etki göstermektedir. Sosyaldemokrasinin bazı yönetmenleri monopolist kapitali, emperyalizmi savunmaktadırlar. Bazıları ise, emekçi kitlelerin ekonomik ve sosyal sahadaki isteklerini, barış ve ilerleyiş savaşı meselelerinin göz önünde bulundurulması taraftarıdır.

İşçi sınıfı birliğine halledici önem veren komünistler, bu gün progresif demokratik düzen ve gelecekte ise, sosyalist toplum kurmak amacıyla sosyalistler ve sosyaldemokratlarla işbirliği yapma taraftarıdır. Onlar, böyle bir işbirliğinin gerçekleştirilmesi için ellerinden gelen

her şeyi yapacaklardır. Komünistler, toplumun yenileşmesinde çıkarları olan diğer demokratik parti ve teşkilâtlarla da işbirliği yapmak taraftarıdır. Tabii, bu yolca ileriye doğru hareket edilebilmesi için, sosyalizm taraftarı olan sosyalist partiler ile diğer siyasî teşkilâtlar, burjuvaziyle sınıflı işbirliği siyasetinden tamamiyle vazgeçmeli ve etkili barış, demokrasi ve sosyalizm savaşı siyasetini gerçekleştirmelidirler.

Emekçilerin en kitlevi teşkilâtı olan Meslek Birlikleri monopollara karşı savaşta önemli rol oynarlar. Eğer kapitalist dünyadaki meslek Birliği hareketi parçalanmasaydı, Meslek Birliklerinin rolü daha da büyük olacaktı. Bazı yönetmenler, millî ve halklararası çapta çeşitli eğilimli Meslek Birliklerinin tek hareket yolunda sunî engellikler yaratsalar da, Meslek Birlikleri hareketinde böyle birlik temayülü son yıllarda kuvvetlenmektedir. Komünistler, her ülke çerçevesinde olduğu gibi, halklararası sahnede de Meslek Birlikleri birliğinin devamlı taraftarıdır.

Komünistlerin, bütün işçi partileri ve Meslek Birlikleri teşkilâtlarıyla hareket birliği hattı, gittikçe büyük bir destek bulmaktadır. Birlik kurma siyaseti emperyalizme karşı savaşta işçi hareketinin imkânlarını artırmakta, proleterlerin şimdiye kadar teşkilâtlandırılmamış veya burjuva partilerinin peşince yürüyen kısmının bu savaşa katılmasını sağlamaktadır. Komünistler, işçi sınıfının birliğine ulaşabilmek için kendi siyasî ve ideolojik faaliyetlerini geliştireceklerdir.

Malî sermayenin hâkimiyeti, monopolcu devletler tarafından „tarım programlarının“ gerçekleştirilmesi, küçük ve orta halli köylülerin daha büyük bir kısmını hepten de yoksullaştırıyor. Son yıllarda küçük ve orta halli köylüler, bu tedbirlere gittikçe artan bir direnişle karşı koyuyorlar, kitlevi aksiyonlar düzenliyorlar. Bu aksiyonlar, şehirlerdeki işçiler tarafından desteklenmektedir. Monopol ve monopol hâkimiyetine karşı savaşta işçi ve köylü arasında birliğin sağlanması, başarının ana şartlarından biridir.

İri sermaye, şehirdeki orta tabakalardan çoğunluğunun hayatî çıkarlarını çiğnemektedir. Bu yüzden ahâlinin geniş orta tabakaları sıralarında, birlik olmamasına ve burjuva ideolojisine özel anlayış göstermelerine rağmen, kendi çıkarları uğrunda savaşıyor ve genel demokratik istemler savaşına katılıyorlar. Bu tabakalar arasın-

da işçi sınıfı ile umum hareketlerin hayatî önemliliği anlayışı artmaktadır.

Bilimin doğrudan istihsal gücüne çevrildiği çağımızda aydınlar, gittikçe ücretli işçiler saflarına katılmaktadır. Aydınların sosyal çıkarları, işçi sınıfının çıkarlarıyla ör-gülenmekte ve onların yaratıcı yeltenişleri, her şeyden önce, kazancı düşünen işletme sahipleri — monopolların çıkarlarıyla çatışmaktadır. Çeşitli aydın gruplarının durumu arasında büyük fark olmasına rağmen, onların büyük bir kısmı monopollarla ve hükümetlerin emperyalist siyasetleriyle tezatlara girmektedirler. Burjuva ideolojisindeki bunalım ve sosyalizmin çekici kuvveti, aydınların antiem-peryalist savaşı yoluna katılmalarına yardım ediyor. Kol ve akıl emeği işçileri arasındaki birlik, barış, demokrasi ve sosyal ilerleyiş savaşında, istihsalde, kültür ve haberleşirme kuruluşlarında, eğitimin halkın menfaatine geliştirilmesinde, demokratik kontrol sağlamakla, gittikçe önemli bir güç haline gelmektedir.

Köylülerin, şehirlerdeki orta tabakalar ve aydınların çıkarlarının işçi sınıfının çıkarlarına yakınlaşması, aralarındaki artmakta olan işbirliği, monopol hakimiyetinin sosyal temellerinin darlaşmasına yol açıyor. Bu hakimiyetin iç tezatlarını kızıştırıyor ve geniş kitlelerin monopol ve emperyalizme karşı savaşa girmelerine yardım ediyor.

Batı Avrupa, Amerika, Japonya ve Türkiye gibi memleketlerde gençliğin sayıca ve politik aktifliğinin artması, toplum hayatında önemli bir faktör oldu.

Gençlik hareketi, bugünkü burjuva toplumundaki derin bunalımın bir yankısıdır. Emekçiler, herşeyden önce, aşırı sömürüye tâbi ve kapitalizmde kendi perspektiflerini göremeyen işçi gençlik, sınıf savaşına gün geçtikçe daha aktif katılıyor, meslek birliklerine, komünist ve diğer demokratik teşkilâtlara giriyorlar. Geniş üniversiteli kitleleri sadece eskimiş eğitim sisteminin kusurlarına karşı çıkmakla kalmıyor, sadece kendi teşkilâtlarını kurmak ve öğretim merkezleri yönetimine tesirli bir surette katılmak istemekle yetinmiyor, hakim sınıfların siyasetine de karşı çıkıyorlar. Vietnamlı halkın savaşından ve emperyalizme karşı kahramanca yürütülen diğer savaşlardan ilhamlanan gençlik, her geçen günle emperyalizme karşı, demokrasi, barış ve sosyalizm uğruna büyük halk aksiyonlarına katılmaktadır.

Komünistler, gençlik hareketinin canlanışına büyük

değer biçmekte ve bu harekete aktif olarak katılmaktadırlar. Komünistler bu hareketin saflarında bilimsel sosyalizmin idelerini yayıyor, türlü gençleri etkileyebilecek sahte devrimci idelerin tehlikeliliğini açıklıyor, kendi çıkarları uğruna emperyalizme karşı savaştan doğru yolu bulmalarına yardım ediyorlar. Sadece işçi hareketi ve onunla komünist avangardı ile sıkı birlik, gençliğe gerçek devrimci perspektif açabilir.

Çağımızın önemli bir özelliği de, kadınların sınıf savaşına antiemperyalist, özellikle barış savaşına kitlevi surette katılmalarıdır. Bu, Birleşik Amerikanın Vietnamlı saldırganına karşı düzenlenen kitlevi protestolarda açık olarak kendini göstermektedir. Üretimde ve diğer eylem sahalarında, kadınların sayısı çoğalmakta, siyasî bilinci yükselmekte, ekonomik ve sosyal hakları uğrunda savaşları genişlemektedir. Emekçi kadınlar, emeklerinin ödenmesinde her çeşit diskriminasyonun ortadan kaldırılmasını, vatandaş haklarında tam eşitlik, analığı koruyan tedbirler gibi başka hakların sağlanmasını ısrarla istemektedirler. Kadınlar, işçi ve demokratik güçlerin yürüttüğü savaşlara gittikçe daha aktif katılmakta, meslek birliklerine girmektedirler. Çalışmalarına eşit haklarla kadınların da iştirak ettiği komünist partileri, kadınların istemlerini kayıtsız şartsız destekliyor ve kadın eşitliliğini genel demokratik hareketin önemli bir elemanı sayıyorlar.

Kadınlara tam eşitlik garantileyen sosyalist ülkelerin örneği, kapitalist dünyada kadınların savaşına büyük bir çekici kuvvettir.

Birçok kapitalist ülkelerde, sosyal tezatların ciddi bir şekilde kızışması da, devrimci işçi hareketinin dine inanan geniş kitlelerle antimonopolist ve antiemperyalist temelinde birlik kurması imkânlarını açtı. Katolik kilisesi ve diğer bazı dinler, ideolojik bunalım içindedirler. Bu bunalımlar, dinlerin yüzyıllık konsepsiyon ve bünyelerine darbe indirmektedir. Bazı ülkelerde komünistler ile geniş demokratik katolik kitleleri ve başka dinlere inananlar arasında işbirliği ve müşterek hareketlere varılmıştır; komünistlerle katolikler arasında harp ve barış, kapitalizm ve sosyalizm, yeni sömürgecilik ve gelişen ülkelerle ilgili meseleler üzerinde dialog büyük bir aktüalite kazanmıştır; emperyalizme karşı demokrasi ve sosyalizm uğrunda savaş gayet aktüeldir. Komünistler, ancak bu yolda — geniş temaslar ve müşterek hareketler yolunca — dinler

kitlesinin de antiemperyalist ve derin sosyal değişiklikler savaşında aktif kuvvet olacaklarına inanıyorlar.

Müşterek antimonopolist ve antiemperyalist hareketler seyrinde, bütün demokratik akımların siyasî birlikte birleşmesine elverişli şartlar doğuyor. Bu birleşmeler, memleket ekonomisinde monopolların rolünü katıyetle kısıtlayacak, iri sermayenin hakimiyetini ortadan kaldıracak, köklü siyasî ve ekonomik değişiklikler yapacak bir kuvvettir. Bu değişiklikler, sosyalizm savaşını devam ettirebilmek için en elverişli şartlar sağlayacaklardır. Bu demokratik birliğin esas kuvveti, işçi sınıfıdır. Yukarıda sayılan amaçlara ulaşabilmek için, her şeyden önce, işçi sınıfının ve çeşit şekillerde gerçekleşen en geniş halk kitlelerinin güçlü kitlevî hareketleri yardım etmektedir. Komünistler, parlamentar faaliyet için mevcut bütün imkânlardan yararlanarak demokrasi ve sosyalizm savaşında, işçi sınıfı ve bütün emekçilerin kitlevî hareketini seferber etmeyi en önemli şart olarak gözden geçirmektedirler.

Sömürgecilik sisteminin çöküşü, emperyalizmin mezilerini temelden sarstı. *Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının antiemperyalist hareketinin dünya devrimci prosesindeki rolü, son on yılda artmaya devam etti.* Bazı ülkelerde bu hareket, antikapitalist muhtevası almaktadır.

Asya ve Afrikanın birçok ülkelerin de millî kurtuluş hareketi yeni safhaya girdi. Bu bölgede, dünyanın siyasî bünyesini esaslı bir şekilde değiştiren, kuvvet dengesinin emperyalizmin zararına değişmesine yardım eden, birçok millî devletler meydana geldi. Eski sömürgecilik imparatorlukları hemen hemen yokedilmiştir.

Sömürgecilik hâkimiyetinin bulunduğu son bölgelerden biri de Afrikanın güney kısmının kurtarılmasıdır. Bu, Afrikanın geleceği ve barış için çok önemlidir. Angola, Mozambik, Gine, Bisau, Zimbabve, Namibiya ve Güney Afrika halklarının silâhlı savaşı, emperyalistler tarafından des teklenen faşist ve ırkçı rejimlere ağır darbeler vurmakta, Afrika devriminin yeni büyük zaferlerine perspektifler açmaktadır.

Arap kurtuluş hareketi, dünya emperyalizmine karşı savaşta önemli rol oynamaktadır. Bu savaş, Yakın Doğu'da ve Afrikada emperyalizme ve yeni sömürgecilğe karşı yürütülen bütün harekete olumlu etki göstermektedir. Arap halklarının emperyalizme ve İsrail saldırganlığına

karşı savaşı, bütün dünyada hürriyet ve sosyalizm kuvvetleri arasındaki genel savaşın bir parçasıdır.

Stratejik yönden çok önemli ve bol petrol olan bu bölge halklarının millî kurtuluş hareketi ve sosyal ilerleyişinin kuvvetlenmesi, emperyalistlerin ve petrol monopolünün kin ve nefretini coşturmaktadır. Onlar, bu hareketi karşı entrikalar ve suikastlar tertiplemekte, harpler alevlendirmekte ve başka saldırgan hareketlere başvurumaktadırlar.

Bu hareketlere mukavemet göstermek, suikastları suya düşürmek ve bütün edinimleri koruyabilmesinden sosyal-ekonomik değişikliklerin, millî progresif cephelerin, geniş halk kitleleri ile millî progresif kuvvetlerin demokratik hürriyetlerinin derinleştirilmesinin bilhassa önemi vardır.

Kurtulan ülkelerde sosyal tabakalaşma prosesi gelişmektedir. İşçi sınıfı, köylüler ve ufak burjuvazinin patriotik eğilimli tabakaları da, bu arada olmakla, diğer demokratik kuvvetler ile emperyalizm, iç gerici kuvvetleri ve millî burjuvazinin her zaman emperyalizme anlaşılmaya hazır elemanları arasındaki ihtilâf kızışmaktadır.

Birçok genç devletlerde işçi sınıfının toplumsal roii ve siyasî aktifliği arttı. Asya ve Afrika ülkelerindeki genç proleterlerle sosyalist ülkeleri ve kapitalist devletlerdeki işçi sınıfı arasındaki enternasyonal bağların önemi artmaktadır.

Emekçi köylüler büyük devrimci imkânlara sahiptir. Onlar emperyalizme karşı, halkların millî kurtuluşu, genç devletlerin bağımsızlığı sağlamlaştırılması uğrunda savaşta aktif katılıyorlar. Komünistler, köylü kitleleri arasındaki faaliyetini kuvvetlendiriyor, köylüler arasında proleter ideolojisini yayıyorlar.

Asya ve Afrikadaki bağımsız ülkelerin birçoklarında, siyasî bağımsızlığın ve egemenliğin sağlamlaştırılması ve korunması ödeviyle yanyana, ekonomik geriliğin giderilmesi, bağımsız ekonomi, bu arada öz sanayi kurulması ve halkın hayat seviyesinin yükseltilmesi ödevleri de, toplumsal gelişmenin merkez sorunları haline geldi.

Bu sorunların çözülmesi, derin sosyal ekonomik değişiklikler yapılmasını, emekçi köylülerin çıkarına ve onların iştirakiyle demokratik toprak reformları yapılmasını, feodalizm ve feodalizm öncesi ilişkiler kalkıntılarının yokedilmesini, yabancı monopolar hâkimiyetinin likide edilmesini, toplumsal ve siyasal hayatın, devlet aparatının

radikal bir surette demokratikleştirilmesini, millî kültürün canlandırılıp ilerici geleneklerinin geliştirilmesini, devrimci partilerin sağlamlaştırılmasını ve olmayan yerlerde bu gibi partilerin kurulmasını talebetmektedir. Şimdi bu devletlerdeki toplumsal gelişmenin aktüel sorunları sadece bu devletlerin halklarıyla yeni sömürgeciler arasındaki keskin savaşın değil, iç sosyal çatışmaların da faaliyet yeridir. Sosyalist ülkelerde dostluk ve aktif işbirliği ilişkileri kurmak Asya ve Afrikadaki bağımsız devletler için çok önemlidir.

Kurtulan ülkelerde, şimdiki devrimci şartların etkisiyle özel progresif toplumsal gelişme şekilleri meydana geldi, devrimci-demokratik kuvvetlerin rolü büyüdü. Bazı genç devletler, kendilerine, sömürgecilikten miras kalan geriliği likide etmek ve sosyalistçe gelişmeye geçmek için şartlar yaratmalarına inkan sağlayan kapitalist olmayan yolu tuttular. Bu ülkelerin sosyalist eğilimi, büyük güçlüklerden ve imtihanlardan geçerek kendine yol açmaktadır. Bu devletler emperyalizme ve yeni sömürgecilığe karşı katı savaş yürütmektedirler.

Kapitalizm yolunu tutan ülkeler, önlerine çıkan temel sorunların hiçbirini halledemediler. Bu ülkelerdeki iç irtica, halkın gittikçe büyüyen memnuniyetsizliğiyle karşılaşınca, emperyalizmin desteğiyle demokratik hürriyetlere karşı hücumla geçmekte, birçok hallerde kitlelerin demokratik ve vatanseverlik hareketini amansızca boğmaktadır. İç irtica, millî, etnik, dinî, kabile ve dil grupları arasındaki ihtilâfları alevlendirmekte, böylelikle bu ülkelerin ulaştıkları bağımsızlığı tehlikeye düşürmektedir.

Emperyalizm, hele de progresif rejimi ülkelere düşman gözüyle bakmaktadır. Bu ülkeleri seçtikleri yoldan sapıtmayı arzu eden emperyalistler, onların siyasi partilerini parçalamaya, eğitim ve kültürel dairelerini, kitlevi haber araçlarını kendi etkileri altına almaya can atıyor, bu ülkelerde aksidevrimci ajan grupları tertipliyor, devlet aparatında ve silâhlı kuvvetlerdeki gerici elemanları destekliyorlar. Onlar, antikomünizm zihniyetlerinden vatanseverler arasında düşmanlık hisleri yaymak için faydalanmaya çalışıyorlar.

Millî gelişme ve sosyal ilerleyiş ödevlerinin çözümlenmesi, yeni sömürgeciliğin yeltenişlerine olumlu mukavemet gösterilmesi yolu, halk kitlelerinin aktifleştirilmesi, proleterlerin ve köylülerin rolünün büyümesi, emekçi genç-

lerin, üniversitelilerin, aydınların, orta şehir tabakalarının, demokratik ordu çevrelerinin, bütün vatanseverlerin birleştirilmesidir. Komünist ve işçi partileri böyle bir birlik için savaşıyorlar.

Komünistler, kendi halklarının hürriyet, millî bağımsızlık ve sosyalist geleceğini savunuyorlar. Onlar, bilimsel sosyalizm idelerinin yayıcısı, millî kurtuluş hareketinin öncü savaşçılarıdır. Bu hareketin çıkarları, yakında kurtulmuş olan halkların sosyal ilerleyiş çıkarları, komünist partileriyle diğer vatansever ve progresif kuvvetlerin sıkı işbirliğini gerektirmektedir. Komünizme düşmanlık, komünistlerin takibedilmesi, halkların millî ve sosyal kurtuluşu savaşına zararlıdır.

Latin Amerika ülkelerinin çoğu, geçen yüzyılın başlarında devlet bağımsızlığına kavuştular. Genel olarak onlar hayli uzun olan kapitalistçe gelişme yolu geçtiler. Orada, kalabalık şehir ve köy proletaryası yetişmekte, büyümekte ve sağlamlaşmaktadır. Aslında bütün ülkelerde komünist partileri faaliyet yürütmektedir. Latin Amerika halkları, bütün kıtayı kendi stratejik arka cephesi sayarak, hâkimiyeti altına alan umum zalim ve istismarcı Amerikan emperyalizmiyle savaşmaktadır. Bu halkların bazıları hâlâ sömürgecilik hâkimiyetine karşı savaşmaktadırlar. Gerçek millî egemenlik ve ekonomik bağımsızlık savaşı, kapitalist istismarına her şeyden önce, yabancı ve yerli monopollara ve iri çiftlik sahiplerine karşı yürütülen keskin savaşla örgüleşmektedir. Birçok ülkeler de hâlâ feodalizm kalıntıları korunmakta ve çok sayıda topraksız köylüler mevcuttur. Demokratik istekler uğrunda ve kıtanın tarihi gelişiminde çok olumsuz bir amil olan gaddar diktatörlüğe karşı savaş yürütülmektedir.

Küba devrimi Latin Amerikada emperyalist zulmü zincirini kopardı ve Amerika kıtasında ilk sosyalist devletin kurulmasıyla sonuçlandı. Böylelikle bu kıtada tarihi dönüm yaptı ve devrimci harekete yeni merhale açtı. Dünyanın bu bölgesinde, sosyalizme doğru yol açan savaşçı, demokratik ve antiemperyalist hareketler ve devrimci proseler gelişmektedir.

Proleterler, komünist ve işçi partileri, Latin Amerikanın antiemperyalist hareketinde gittikçe daha önemli rol oynuyorlar. İşçi sınıfının mevcudiyeti ve faaliyeti bu hareketin tarihi üstünlüğü ve daha da gelişmesinin garantisidir. Geniş halk kitlelerinin ekonomik ve siyasi istekleri,

devrimci amaçları uğrındaki savaşı çeşitli şekillerde gelişmektedir. Latin Amerikadaki halk hareketi, emperyalizmin ve iç irticain saldırganlığına karşı savaşarak ilerlemektedir. Bu hareket birkaç ülkede silâhlı yolca gelişiyor. Savaş seyrinde işçi sınıfının savaş gücü artmakta, köylü kitlelerinin şuuru canlanmaktadır. Böylece, işçi-köylü birliğinin temelleri atılmaktadır.

Geniş halk kitleleri, üniversiteliler, ilerici aydınlar, şehir ahâlisinin orta tabakalarının büyük çevreleri proleterlerle birleşerek faaliyet yürütmektedir. Gerici rejimlere karşı genel hareketler ve antiemperyalist birlik gittikçe daha büyük bir kuvvet haline gelmektedir.

Geniş tabakaların sömürülmesine ve sefaletine, emperyalist zulmüne karşı savaşın yükselişi, dinî çevrelerin ilerici kısmının da progresif arzulara uymasına sebep olmaktadır. Bazı ülkelerin silâhlı kuvvetlerinde vatansever ve demokratik eğilimler gelişmektedir.

Sosyalist sistemle işçi ve millî kurtuluş hareketi arasındaki birliğin sağlanlaştırılmasının antiemperyalist savaşın perspektifleri için birinci dereceli önemi vardır.

III

Dünyadaki çağdaş sosyal- politik durum, emperyalizme karşı savaşın yeni bir seviyeye yükselmesine olanaklar sağlamaktadır. Emperyalizme karşı hücumu kuvvetlendirmekle, ondan kati bir surette üstün gelinebilir, onun saldırgan ve harpci politikası hizmete uğratılabilir. Bu, demokratik ve ilerici güçlere, insanlığı yakından ilgilendiren büyük problemlerin, halkların barış içinde yaşama ve güvenlik problemlerinin halledilmesinden ilgilenen herkese aydın perspektif verebilmek için bütün kıtalarda konkrete ve pratik tedbirlerin alınmasını gerektirmektedir.

Müşavereye katılan komünist ve işçi partileri tarih önünde taşıdıkları sorumluluğu anlayarak, yeryüzündeki bütün komünistleri bütün emperyalizm aleyhtarlarını, barış hürriyet ve progres için savaşmaya hazır olan herkesi birlikte harekete çağırılmaktadırlar.

Hareket birliğinin birinci dereceli amacı, kahraman *Viyetnam halkına her yönlü yardım etmektir.* Müşavere, barışı ve millî bağımsızlığı büyük bir nimet bilen herkesi, Amerikan emperyalizmini saldırganların Viyetnamdan askerlerini geri çekmeye, bu memleketin içişlerine karış-

masına son vermeye ve Viyetnam halkına kendi problemlerini kendi başına halletme hakkını tanımaya mecbur etmek için savaşı kuvvetlendirmeye çağırılmaktadır. Viyetnam vatanseverlerinin kati zaferi, halkların, emperyalistlerin dikte ve keyfi hareketi politikasına karşı savaşı için prensipal önem taşımaktadır. Bu zaferin yaklaşması için, sosyalist sistemden bütün devletlerin ortaklaşa tedbirler almalarını, bütün komünist ve işçi partilerinin, bütün progresif partilerin ve kitlevi demokratik teşkilâtların olduğu gibi, bütün hürriyet ve barışsever güçlerin de birlikte gayret etmelerini ister. Müşavere, geçici, devrimci Güney Viyetnam Cumhuriyeti hükümetinin kurulmasını alkışlamaktadır. Bunu Viyetnam halkının kahramanlıklarla dolu kurtuluş savaşında önemli bir dönem saymaktadır. Müşavere, Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesinin teklif ettiği on noktanın temel olması şartıyla Paris görüşmelerinin başarıyla sonuçlanması uğrunda savaşa çağırılmaktadır.

Antiemperyalist güçlerin birlikte hareketinin başlıca ödevi, geçmişte olduğu gibi, harp tehlikesine karşı, halkları yeryüzünden silip süpürme tehlikesini yaratan dünya atom harbine karşı, bütün dünyada barış uğrunda savaşmaktadır. Sosyalist devletlerin, halklararası işçi sınıfının, millî kurtuluş hareketinin, bütün barış sever devletlerin, toplumsal teşkilâtların ve kitlevi hareketlerin ortak gayretleri sayesinde dünya harbinden kaçınılabılır.

Barışı koruma davası, emperyalistlere çeşit toplumsal düzenli devletlerin barış içinde yanyana yaşama politikasını kabul ettirme savaşıyla sınırlı değildir. Bu, bağımsızlık, eşit haklılık, ister küçük, ister büyük olsun, her devletin toprak bütünlüğüne saygı göstermek, başka devletlerin içişlerine karışmamak, bütün halklara kendi sosyal-iktisadî ve siyasi düzenini seçme hakkını tanımak, halledilmemiş halklararası sorunları politika yoluyla, görüşmeler vasıtasıyla halletmek prensiplerini gerektirmektedir.

Barış içinde yanyana yaşama politikası, gelişmekte olan memleketlerin iktisadî ve sosyal problemlerinin olumlu çözümü için elverişli şartlar yaratmaktadır.

Barış içinde yanyana yaşama politikası esaret altında bulunan halkların kendi kurtuluşları uğrunda yürüttükleri savaşta en uygun yolu — silâhlı veya silâhsız — seçme hakkına aykırı değildir ve onları gerici rejimle-

ri desteklemeye hiç bir suretle mecbur etmemektedir. Yine böyle, hiç şüphesiz ki, her halkın, emperyalist saldırganların hücumlarına karşı silâhlı müdafaaya ve bu haklı dâvada başka halkların desteğine hakları vardır. Bu, halkların genel antiemperyalist savaşının organik bir kısmıdır.

Barış içinde yanyana yaşama politikası emperyalizmin kendi iç buhranlarını halklararası gerginliği artırmak ve harp tehlikesi ocakları yaratmakla giderme çabalarına engel olur. Bu politika, ne mevcut sosyal ve politik statukonun korunması ve ne de ideolojik savaşın zayıflatılması demektir. Bu politika milli ve dünya çapında emperyalizme karşı sınıf savaşının gelişmesine hizmet eder. Monopolara ve onların hâkimiyetine karşı çetin sınıf savaşı, teşkilâtlandırmak, hakikî demokratik bir düzen kurmak, sosyalist idare yaratmak uğrunda savaşmak, kapitalist devletler emekçilerinin ve onların komünist partilerinin münakaşa götürmez ve inkâr edilemez bir hakkı ve borcudur. Ve bu uğurda onlar istedikleri savaş yolunu seçebilirler. Bütün dünya komünistleri bu adaletli savaşlarda eleledirler.

Barış içinde yanyana yaşama politikasının gerçekleşmesinde emperyalizme karşı kitlevi savaşlar esas şartlardan biridir. Yeni harp kundakçılarına, gericiilere, monopolcu-silâh fabrikatörlerine karşı yöneltilen bu politika, baskı ve istismarın bütün şekillerine karşı yapılan devrimci savaşın çıkarlarına uygundur; bu savaş bütün halklar arasında dostluğun sağlamlaşmasına, çeşitli toplumsal düzenli devletler arasında, sosyal progresin menfaatine, semereli iktisadî, bilimsel-teknik işbirliğinin gelişmesine hizmet eder.

Komünistler, emperyalist çevreler tarafından yürütülen halklararası gerginliği keskinleştirme politikasına karşı, bu çevrelerin tekrar soğuk harp devresine dönme yeltenişlerine karşı savaşmayı bir borç saymaktadırlar. Onlar, halkların en aktüel ve ısrarlı isteklerinden biri olan gerginliğin azaltılması taraftarıdır.

Barışın korunabilmesi için ertelenmeye gelmez ödev, atom silâhlarının yayılmasının önünü almak ve bu silâhların yayılmaması antlaşmanın yürürlüğe geçirilmesidir. Antlaşmanın tastiklenmesini ısrarla istemekle, komünist partileri onu çekirdeksel silâhsızlanmayı ve çekirdeksel silâh yedeklerinin yok edilmesini hedef tutan bir sıra ted-

birden biri olarak saymaktadırlar. Aynı zamanda, atom silâhının kanundışı ilân edilmesi, istihsal edilmesinin ve her türlü denenmesinin durdurulması uğrunda savaşmamız gerekiyor.

Dünyanın çeşit kısımlarında atom silâhsız bölgelerin meydana getirilmesinin, halklararası, atmosferin durulmasında, devletler arasında güvenliğin sağlamlaşmasında büyük pratik önemi olabilir. *Esas gayretlerin atom silâhlarının yasak edilmesine yöneltilmesi lâzımdır. Atom enerjisinden ancak barışçıl gayeler için faydalanılmalıdır.*

Amerikan askerlerinin Viyetnamda geniş çapta kullandıkları bakteriyolojik ve kimyevi silâhların emin bir surette yasak edilmesi uğrunda savaş hızlandırmak lâzımdır.

Halkların esas çıkarları, militarizmin çeşitli şekillerine karşı, bilhassa ABD ve diğer emperyalist devletlerin askerî sanayî komplekslerine karşı savaşın artırılmasını gerektirmektedir. Biz, bütün barışsever kuvvetleri, askerî bütçelerin radikal surette kısıtlanması, emin halklararası kontrol altında umum ve tam silâhsızlanma yapılması uğrunda savaşa çağırıyoruz. Öyle ki, silâhlanma yarışının halihazırda yuttuğu vasıtalar emekçilerin hayatını iyileştirmeye, sağlığı korumanın ve maarifin geliştirilmesine, gelişmekte olan memleketlere yardım için sarfedilsin.

Genel karakterli ödevlerle yanyana barışı koruma savaşının spesifik veya bölgesel karakterli vazifeleri de vardır. Bunların ayrı kıtalarda ve coğrafik bölgelerde güvenliğin garanti altına alınmasına şumulü vardır. Birbirleriyle sıkı sıkıya bağlı olan bu vazifelerin çözümlenmesi, bütün komünistlerin, bütün antiemperyalist kuvvetlerin, bütün dünya halklarının çıkarlarına ve gayelerine uygundur.

Umum barışın çıkarları askerî blokların likide edilmesini gerektirmektedir. Komünist partiler, emperyalist kuvvetleri tarafından empoze edilen askerî blokların ve yabancı topraklarda kurulan askerî üslerini devletler arasında işbirliği yaratılmasına engel teşkil ettiklerini saymış ve saymaktadırlar. Hakikî güvenlik garantisi ve her Avrupa devletinin ilerlemesi için esas şartlardan biri, kıtadaki bütün devletler arasında eşit ilişkiler ve karşılıklı saygı esasları üzerine, bütün Avrupa milletlerinin gay-

retleriyle Avrupada etkili güvenlik sistemi kurulması olmalıdır. Bundan neşet ederek sosyalist devletler artık NATO ile Varşova Antlaşmasının aynı zamanda dağıtılması teklifinde bulundular.

Müşavere, emperyalist devletleri ve her şeyden önce, BAD, Batı Almanya Cumhuriyeti ve İngilterenin NATO'nun faaliyetini daha da artırma teşebbüslerini katıyetle kınamaktadır. Asıl NATO'nun dağıtılması bütün askeri blokların, başka devletlerin topraklarında bulunan bütün yabancı askerî üslerin likide edilmesi yolunda emin kolektif güvenlik sistemi yaratılması yolunda kati bir adım sayılabilir. Barışın menfaatlerine uygun olarak halklar, emperyalist devletlerden içinde atom silâhı bulunan bombardıman uçaklarının yabancı memleketler üzerinde uçuş yapmalarına son vermelerini, güvertesinde atom silâhı bulunan askerî gemi ve denizaltılarının, yabancı limanlara yanaşmalarının yasak edilmesini onlardan her çeşit zorbalık ve güç kullanma tehdidi hareketinden vazgeçmelerini istemektedirler.

Avrupa halklarının endişe ve emellerinde birinci dereceli problem, bu kıtada sağlam bir güvenlik yaratmaktır. Varşova Antlaşmasına giren devletlerin 1966 Bükreş ve 1969 Budapeşte müşaverelelerinde, keza 1967'de yapılan Karlovi Vari konferansında Avrupada güvenlik sistemi yaratılması üstüne konkre hareket programı çizildi.

Avrupada mevcut hudutların, özellikle Oder-Nisa hududunun ve FAC ile DAC hudutlarının dokunulmazlığı, Demokratik Almanya Cumhuriyetinin halklararası hukukuna göre tanınması, her ne şekilde olursa olsun, Batı Almanyanın atom silâhını ele geçirmesine imkân verilmemesi, FAC'nin bütün Almanyayı temsil etme iddialarından vazgeçmesi, Batı Berlinin özel siyasi bir birim olarak tanınması, Münih diktatının temelden hükümsüz olduğunun tanınması, bütün yeni nazi teşkilâtlarının yasak edilmesi uğrunda savaşmamız lâzımdır. Avrupada barış ve güvenlik, Batı Almanyada intikamcı kuvvetlerin gemlenmesini, Avrupa halklarına, kendi kıtalarının efendisi olmalarını sağlayacak hatsız hudutsuz haklar sağlanmasını, BAD'nin Avrupanın işlerine karışmamasını, Avrupa halkları arasında karşılıklı, çıkarlara uygun iktisadi ve ilmî teknik işbirliği, onların arasında, gerçekten de gerginliğin azaltılması ve karşılıklı güven esaslarına dayanan münasebetler kurulmasını talebetmektedir.

Tarafsız devletlerin dokunulmazlığı prensibine kayıtsız şartsız riayet edilmelidir. Gerginliği hafifletme ve barışı sağlamlaştırma ruhunda hareket ettikleri takdirde bu devletler barış içinde yanyana yaşama siyasetine önemli katkıda bulunabilirler.

Bütün bu yönlerde büyük aktiflik göstermek gerekir. Konkre ve pratik tedbirler almayı hedef tutup Avrupa güvenliği sorununa girişkenlikle yanaşılmalıdır.

Barışçıl yollardan birinci derecelisi Avrupa halklarını geniş bir kongreye toplamaktır. Bu devletlerin, genel Avrupa konferansının çağırılmasını hazırlayıp kolaylaştırır.

Müşavere, dünya kamu oyunu, emperyalizmin daimi saldırılarına maruz kalan halk ve devletlerle, Demokratik Almanya Cumhuriyetiyle, Halk Demokrasili Kore Cumhuriyetiyle ve bütün Kore halkıyla gittikçe kuvvetlenen, aktif bir dayanışmaya çağırmaktadır. Müşavere, Çin Halk Cumhuriyetine BMT'de kanuni haklarının iade edilmesini, Birleşik Amerika Devletleri tarafından işgal edilen Tayland adasının Çine çevrilmesini ısrarla istemektedir.

Küba Cumhuriyetinin müdafaası, Latin Amerika ve bütün dünya komünistlerinin ve bütün antiemperyalist güçlerin ödevi olarak kalıyor.

Biz, komünistler, emperyalizmin bütün saldırgan hareketlerine karşı dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun, onun tarafından bölgesel harpler çıkarılmasına ve başka saldırı şekillerinden istifade edilmesine karşı hareket birliğine çağırıyoruz.

Emperyalizm ile İsrail yönetici çevrelerinin gütmeye devam ettikleri saldırganlık politikası karşısında, biz, Arap halklarının, İsrailli saldırganları tarafından istila edilen topraklarının geri çevrilmesini ısrarla istemelerini desteklediğimizi beyan ederiz. Yakın Doğuda barışın ihyası ve durumun siyasi çözümü için biricik geciktirilmemesi ve zaruri çare, BMT Güvenlik Konseyinin Kasım 1967 tarihli kararının tamamıyla yerine getirilmesidir.

Kömünistler Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının egemenlik ve milli bağımsızlık, emperyalist çevrelerin, monopolların her türlü ekonomik ve politik hegemonyasından arınma, emperyalist devletlerin zorla soktukları askerî birlik ve bloklardan çıkma savaşlarını, emperyalistlerin aynı kıtalardaki silâhlanma yarışlarını kızıştırma, mevcut gerginlik ocaklarının korunması ve yeni-

lerinin yaratılması eğilimlerine karşı, yabancı askeri üslerin likide edilmesi her halkın serbestçe gelişmesine yardım edecek ilişkilerin kurulması uğrunda savaşlarını desteklediklerini yeniden bildirirler.

Çağımızın buyruğu şöyledir. Gezegenimiz sömürgecilik mirdarlıklarından biteviye temizlenmeli, sömürgeciliğin son ocakları da yökedilmeli, yeni maskeli şekillerde diriltilmesine asla meydan verilmemelidir.

Biz bütün iyi niyetli insanları, bütün demokrasi taraftarlarını sömürgecilik kalıntılarını likide etme uğrunda birlikte savaşa ve yeni sömürgecilğe karşı savaşa çağırıyoruz. Biz, Angola, Mozambik, Gine — Bisau, Zimbabve, Namibiya ve Güney Afrika Vatanseverlerinin, bütün mazlum halkları destekleme yolunda kesin enternasyonal tedbirler alınmasını istiyoruz.

Komünist ve işçi partilerini kamu oyu dikkatini yönelttikleri ve çözülmesi için enerjik bir şekilde savaştıkları çağımızın büyük sorunlarından biri de, çok sayıda ülkelerin ve hatta bütün kıtaların geri kalmışlığı, yıllarca sürmüş sömürgecilik ve emperyalizm ağalığından doğan geri kalmışlığın likide edilmesidir. Şimdi böyle ülkelerin ana ödevi ekonomik, sosyal ve politik gelişmeleridir. Buna ise, ancak emperyalizm bağlılığından tamamiyle arınmayla, derin demokratik ve devrimsel değişiklikler yapmayla ulaşılabilir. Bu ödevin yerine getirilebilmesi için, her ülkede bütün ilerici güçlerin seferber edilip birleştirilmesi, aralarında ve aynı zamanda sosyalist ülkelerle karşılıklı yararlı bağların geliştirilmesi gereklidir.

Biz, faşizm tehlikesine karşı savaşın kuvvellenmesi, faşist provokasyonlarına amansızcasına karşı konulmasının gerekli olduğunu sanıyoruz. Faşizm, emperyalizmin buhranı keskinleştiği, anda, gerici güçlerin demokratik ve devrimci güçleri kabaca ezme metotları kullanma özenci büyüdüğü zaman aktifliğini kuvvellenmiştir. Yunanistanda yeni faşizm idareyi ele geçirdi. İspanya'da ekstremitler faşist işkence metotlarını yeniden işe koşmaya yelteniyor ve güçlü kitlevi hareketi durdurmaya boşuna çabalyorlar. Portekizde genişlemekte olan halk hareketi baskısı altında buhran geçiren faşizm, aslında devam eden terörcülük politikasını liberalleştirme demagogisi yardımıyla gizletmeye çalışıyor. Batı Almanya'da yeni naziciler idareyi ele geçirmek istediklerini açıkça söylemektedirler. Yeni faşizm güçleri başka ülkelerde de

aktifleşiyor. Yeni faşizmin gerici devrimler organize eden emperyalist istihbarat merkezlerinin faaliyetleriyle birçok benzerlikleri vardır.

Faşizmin bütün bu belirtileri halk yığınlarının durmaksızın büyüyen karşı koyuşuyla karşılaşmaktadırlar. Bu karşı koyuşun başarılı olabilmesi için bütün antifaşist güçlerin hareket birliğinin, aynı zamanda her memlekette komünist ve işçi partilerin, demokratik ve ilerici hareket tarafından daha kuvvetli halklararası destek görmesi gerekir.

Faşist rejimlere karşı savaş, emperyalizme karşı, demokratik hürriyetler uğrunda faaliyetlerin organik bir parçasıdır. Politik mevzileri, dünya görüşleri ve dinî akideleri nasıl olursa olsun bütün demokratların, bütün hürriyet taraftarlarının ortak ödevi, İspanya ve Portekiz hükümetleri, Yunanistandaki albayların gerici cuntası, Latin Amerikadaki askeri oligarşi klikleri gibi gericilik ve faşizm ocaklarına karşı, BAD emperyalizminin iktidarda olan bütün zulümcü rejimlerine karşı savaşan millî güçlere reel desteklerini kuvvettirmeleridir.

Biz, komünistler, Yeryüzünün bütün namuslu insanlarını *ırkçılığın, insan düşmanı ideolijisine ve pratigine karşı savaş* gayretlerini birleştirmeye yeniden çağırıyoruz. Biz, çağımızın en yüzkarası olayı olan BAD'nde 25 milyon zenci ahalinin barbarcasına takip edilmesine karşı, Güney Afrika ve Rodezyadaki ırkçılık terörüne karşı, işgal edilen topraklarda ve İsrailde Arap ahalisinin takip edilmesine karşı, gerici kapitalist güçlerin ırkçılık ve milliyetçilik ayrı gayrılığı, tsionizm ve antisemitizm alevlendirişlerine ve bunlardan kitleleri politikaca şaşırtma çabalarında faydalanmalarına karşı en geniş bir protesto hareketine girişilmesine çağırıyoruz.

Emperyalizm ırkçılıktan, halkları birbirine karşı düşürmek ve kendi hâkimiyetini korumak için yararlanıyor. Geniş halk yığınları ırkçılığı reddediyor ve ona karşı aktif savaşa celbedilebilirler. Kendi faaliyetleri gidişatında onlar ırkçılığın köklenip atılmasının genellikle emperyalizme karşı emperyalizmin ideolojik temellerine karşı savaşla sıkı sıkıya bağlı olduğunu anlayacaklardır.

İnsanın asil hürriyetlerini boğmaya özenen, emperyalizme karşı savaşın çıkarları söz, basın, toplantı, gösteri ve teşkilât hürriyetini koruma ve kazanma uğrunda, bütün vatandaşların eşit haklılığı, *toplumsal hayatın her*

yanının demokratikleştirilmesi uğrunda yorulmaksızın savaşılmasını ister. Gerici güçlerin çetin sınıf savaşlarıyla kazanılmış demokratik hak ve hürriyetleri halk aleyhine kanunlar vasıtası da dahil olmak üzere, nasıl araçlarla olursa olsun, yoketme yeltenişlerine kesinlikle karşı koymak gerekir. Başları üstüne ölüm tehlikesi çöken vatanseverleri ve demokratları kurtarmak için komünistler ve başka vatanseverlerle ilgili keyfî malikemelere karşı hem millî ve hem de halklararası çapta sistemli olarak savaşmalıyız; zindanlarda çürümekte olan vatansever ve demokratları kurtarma uğrunda savaşmamız ve siyasi sığınak hakkını korumamız gerekir.

Biz, komünistler, milletlerin ve millî azınlıkların her ne şekilde olursa olsun baskı görmesine karşı savaşırız, her milletin veya millî grubun kendi kültürünü ve dilini geliştirmesini isteriz ve bütün milletlerin kendi mukadderatlarını kendileri halletmeleri hakkını kesin olarak savunuruz.

Biz, komünistler, monopolist kapitala karşı kati savaş yürütmeden, gerçekleştirilmeleriyle genellikle emperyalizm mevzilerini zayıflatacak ve hâkimiyeti temellerini sarsacak demokratik istekler uğrunda savaş yürütmeden, emperyalizmin saldırganlık siyasetine son verilmesi, sömürgecilik ve yeni sömürgecilik tamamen likide edilmesi, faşizm ve ırkçılığın zulmünün köklenip atılması mümkün olmadığına inanmaktayız. Böylece işçi hareketinin son gayesine ulaşması için elverişli şartlar yaratılır.

Çağdaş durum, emperyalizme karşı savaşta sosyalist ülkeler halkları, bütün halklararası işçi hareketi ve millî kurtuluş hareketi müfrezeleri arasında savaşçı dayanışmanın sağlamlaştırılmasını ister.

Komünistler, şimdi emperyalizmin cinaî politikasının ifşa edilmesinin, saldırganlık niyetleri ve planlarıyla ilgili olarak kamuoyununun uyanıklığının artırılmasının çok aktüel bir ödev olduğunu hesap etmektedirler.

Müşavereye katılanlar işçileri, köylüleri, memurları, gençleri, üniversitelileri, aydınları, kadınları, türlü siyasi felsefi ve dinî inanışlı ve sosyal tabaka ve grupları temsil eden bütün teşkilâtları, kapitalist ülkelerde reel düşünen politik faaliyetçileri, bütün demokratik partileri, millî ve halklararası ilerici toplumsal teşkilâtları kendi gayretlerini komünist partilerin gerginliğinin hafifletilmesi ve barışın korunması için antiemperyalist savaşta birlikte

faaliyet gerçekleştirilmesi gayretleriyle birleştirmeye çağırırlar. Bütün onları biz antiemperyalist savaşın her türlü meseleleri üzere geniş ve kurucu fikir teatisinde bulunmaya çağırırız.

Komünistler millî çapta olduğu gibi, bölgesel ve dünya çapında da bütün ilerici, vatansever ve barışsever güçlerin hazırlanması ve hareket birliği gerçekleştirilmesi için en demokratik metotların taraftarı olarak faaliyet gösterirler.

Komünistler, çok sayıda ve türlü antiemperyalist akımlar ve hareketler arasında, özelliklerini göz önünde bulundurarak ve müstakillğine saygı göstererek daha büyük karşılıklı anlaşmaya ulaşılması yolunda ellerinden geleni esirgemeyeceklerdir. Gönüllü ve herkesin razılığıyla seçilen karşılıklı faaliyet şekilleri emperyalizme karşı savaşta yeni bir seviyeye çıkarmaya imkân verir.

IV

Müşavereye katılanlar, komünist hareketin kendi birliğini, çağdaş istenimlere cevap verecek daha yüksek bir seviyeye çıkarılmasını, komünist ve işçi partilerin halkların önünde duran sorunların çözülmesine yaptıkları katkıyı çoğaltmak için en önemli şart hesap etmektedirler. Bu, bütün partiler tarafından kati ve devamlı gayretler sarfedilmesini zorunlu kılmaktadır. *Komünist ve işçi partilerinin birleştirilmesi bütün antiemperyalist güçlerin birleşmesinde en önemli faktördür.*

Müşavereye katılanlar, proleter enternasyonalizmi, dayanışma ve karşılıklı destek, partilerin bağımsızlığına ve eşitliliğine hürmet, karşılıklı olarak içişlerine karışmamak prensiplerinin kardeş partiler arasındaki ilişkilerin temeli olduğu kanaatlerini tasdiklemektedir. Bu, prensiplere kesinlikle uymak, kardeş partiler arasında arkadaşça işbirliğinin, halklararası komünist hareketin birliğini sağlamlaştırmak için zorunlu bir şarttır. Komünist hareketçe kabullenilen prensipler uyarınca yapılan ikili dayanışmalar, bölgesel karşılaşmalar halklararası toplantılar kardeş partiler arasında tabii yardımlaşma biçimleridir. Bu prensip ve biçimler evrensel devrimci prosede çeşitliliğin artmakta olduğu bu durumda komünist ve işçi partilerin ortak amaçları uğrundaki gayretlerini birleştirmek için bütün olanakları sağlamaktadırlar. Bütün

partiler eşit haklara sahiptirler. Halklararası komünist harekette, yönetici bir merkezin olmadığı bu dönemde partilerin, önlerinde duran ödevlerin başarıyla çözülmesi çıkarına hareketlerini gönüllü olarak aralarında koordine etmelerinin önemi özel olarak artmaktadır.

Komünist ve işçi partilerin hareket birliği, komünist hareketinin Marksizm-Leninizm perensipleri temeli üzere birleşmesine yardım edecektir. Çağımızın devrimci ve genel-demokratik hareketlerinin önünde duran en önemli pratik ödevlerin çözülmesi uğrunda girilen ortak hareketler, komünist hareketin çeşitli müfrezeleri arasında gereken deney değiş-tokuşuna yardım etmektedir. Bunlar, Marksist-Leninist teorinin zenginleşmesine ve yaratıcı bir şekilde gelişmesine, aktüel politik sorunlarla ilgili enternasyonalist ve devrimci mevzilerin sağlamlaşmasına yardım etmektedir.

Müşavereye katılanlar, emekçi yığınların çıkarları ve sosyal ilerleyiş çıkarlar, haklararası, kapital üzerinde tam bir zafer sağlamak için partilerinin mümkün olanın azamisini yapma arzularını yansıtmaktadır. Onlar, emperyalizme karşı, genel demokratik istemleri gerçekleştirme uğrunda ortak eylemleri, sosyalist devrim ve insanın insan tarafından sömürüldüğü düzeni yoketmek için yürütülen savaşın bir kısmı ve merhalesi hesap etmektedirler.

Müşavereye katılanlar, her komünist partinin politikasının etkililiği onun kendi ülkesinde başarılarına, öteki kardeş partilerin başarılarına ve bunlar arasındaki işbirliğinin derecesine bağlı olduğu inancındadırlar. Her komünist parti faaliyetleriyle ilgili kendi işçi sınıfı ve halkı önünde ve aynı zamanda halklararası işçi sınıfı önünde sorumluluk taşır. Her komünist ve işçi partinin millî ve enternasyonalist sorumlulukları birbirinden ayrılamaz. Marksist-Leninistler aynı zamanda hem vatansever, hem de enternasyonalisttirler. Bunlar millî çevrelemeyi de, millî çıkarları inkâr etme veya küçümsemeyi de, hegemonizm eylemlerini de reddetmektedirler. İşçi sınıfının ve bütün emekçilerin partileri, yani komünist partileri aynı zamanda gerçek millî çıkarlara hainlik eden gerici sınıfların tersine, bu çıkarların bayraktarıdırlar. İşçi sınıfı ve müttefikleri tarafından idarenin elde edilmesi, kapitalist şartlarda savaşan partilerin sosyalizm davasına ve proleter enternasyonalizmine en büyük katkısı olacaktır.

Komünist ve işçi partileri, çok çeşitli ve özel şartlarda çalışmaktadırlar. Bu, konkre ödevlerin çözülmesine özel biçimde yanaşılmasını gerektirmektedir. Her parti, Marksizm-Leninizm prensiplerini kılavuz tutarak, konkre millî şartları göz önünde bulundurarak tamamen kendi başına politikasını çizmekte, savaşın yön, şekil ve metotlarını belli etmekte, sosyalizme şartlara göre, barış veya silâhlı savaş yoluyla geçme şekillerini ve aynı zamanda ülkesinde sosyalizm kuruculuğunun şekil ve metotlarını seçmektedir. Aynı zamanda, komünist partilerin çalışma koşullarının çeşitliliği, pratik ödevlere yansımadaki farklar, ve hatta şu veya bu meseleyle ilgili görüş ayrılıkları kardeş partilerin halklararası alanda, özellikle antiemperyalist savaşın temel sorunlarıyla ilgili eylemlerini ahenkleştirmede engellik etmemelidirler.

Bir komünist partisi ne kadar daha güçlü, ne kadar daha tekvücutse memleket içinde olduğu gibi, halklararası komünist harekette de görevini okadar daha iyi yapacaktır.

Komünistler, hareketimizin büyük tarihi başarılarıyla birlikte, gelişme seyrinde son yıllarda ciddi güçlükler karşıladığını da hesaba katmaktadırlar. Ama güçlüklerin yenileceği inancındadırlar. Bu inanç, halklararası işçi sınıfının perspektif amaçlarının ortaklığına dayanmakta, her partinin ortaya çıkan sorunlara millî çıkarlara olduğu gibi, enternasyonal çıkarlara da komünistlerin devrimci misyonuna uygun çözüm yolu arama eğilimlerine dayanmaktadır. Bu, komünistlerin halklararası çapta birleşme arzularına dayanmaktadır.

Komünist ve işçi partileri, görüşlerde bazı ayrılıklara rağmen, emperyalizme karşı tek cephede savaşmaya kararlı olduklarını tasvip etmektedirler.

Ortaya çıkan bazı görüş ayrılıkları, fikir değiş-tokuşları seyrinde bertaraf edilmekte veya olayların gelişmesinin münakaşalı meselelerin mahiyetini açıklaması sonucunda ortadan kalkıyordu. Diğerleri ise, daha devamlı olabilirler. Müşavere, münakaşalı sorunların, komünist partiler arasında bütün işbirliği şekilleri geliştirilerek, parilerarası bağları genişleterek, karşılıklı olarak deneyleri öğrenerek, arkadaşça tartışma ve konsultasyonlarla, halklararası alanda hareket birliğiyle doğru çözümlenebileceği ve çözülmesi gerektiği kanısındadır. Bütün partiler arasında ilişkilerin iyileştirilmesi, karşılıklı gü-

venin kuvvetlenmesi için olanca gücüyle yardım etmesi, haklararası komünist hareketin birliğini sağlamlaştırmak amacıyla yeni çabalara girişmesi her partinin enternasyonal borcudur. Konkre gerçeği kolektif olarak analiz etmek bu birliğin sağlamlaşmasına yardım etmektedir.

Ortak antiemperyalist eylem hattı, Marksist-Leninist partilerin dünya devrimci prosesindeki idesel ve siyasal rollerinin arttırılmasını istemektedir. Devrimci, kurtuluş ve demokratik hareketlerin ön sıralarında bulunan komünistler, gelecekte de burjuva ideolojisine karşı savaşa caklar, savaşlarının gerçek amaçlarını ve zafere ulaşma şatarını emekçilere açıklayacaklardır. Emperyalizme karşı başarılı savaş yürütebilmek ve davalarına zafer sağlayabilmek için işçi hareketinde, gençlik de dahil olmak üzere geniş halk yığınları arasında bilimsel sosyalizm idelelerini yayacaklar, kendi prensiplerini sürengenlikle savunacaklar, Marksizm-Leninizmin zaferi uğrunda çabalayacaklar, şartlara göre teori ve politikanın sol ve sağ oportünistçe soysuzlaştırılmasına, revizyonizme, dogmatizme, sol sektant maceraperestliğine karşı savaşacaklardır. Bu eğilimler genellikle savaşa katılabilecek reel güçlerin önemini küçümsemektedirler.

Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizmine sadakat, halkının ve genel sosyalizm davasının çıkarlarına fedakârca ve sadakatla hizmet etmek, komünist ve işçi partilerin hareket birliğinin doğru yönetmesi ve etkili olabilmesi için zorunlu bir şart ve tarihi amaçlarına ulaşma teminatıdır.

Komünist hareket çağdaş toplumun kopmaz bir parçası ve en aktif bir gücüdür. Bunun komünist ve işçi partilerinin kanundışı ilân edilmesi, halkların demokratik haklarına ve hayati çıkarlarına bir saldırdır. Müşavereye katılanlar, ülkelerinin politik hayatına legal olarak katılmak için savaşan, hiç müstesnasız dünyanın bütün komünist partilerini desteklemektedirler. Biz, Endonezya, İspanya, Yunanistan, Kolumbiya, Brezilya, Bolivya, Panama, Paraguay, Meksiko, Venezuela, Gvatemala, Güney Afrika, Taylant, Haiti, Malazya, İran, Filipinde ve bazı başka ülkelerde binlerce komünistin ve diğer demokrat ve devrimcinin maruz kaldıkları kanlı cinyetleri teroru nefretle yereriz.

Biz, faşist ve diktatör hapislerinde, kapitalist ülkeler

hapislerinde çürüyen ortak savaşta silâh arkadaşlarımızla dayanışma halinde olduğumuzu belirtiyor ve onların serbert bırakılması için savaşıyoruz.

Bu müşavereye katılanlar, onu dünya komünist hareketini birleştirme yolunda önemli bir merhale hesab ediyorlar. Onlar, bazı partilerin müşavereye katılmamasının, hiç ayrıntısız, bütün komünist ve işçi partileri arasında kardeşçe ilişkilere, onların işbirliğine engel olmaması gerektiği kanısındadırlar. Müşavereye katılanlar, emperyalizme karşı, haklararası işçi hareketinin ortak amaçları uğrunda savaşta, bu müşaverede temsil olunmayan komünist ve işçi partileriyle de beraber faaliyet yürütme kararında olduklarını belirtmektedirler.

Emperyalizme karşı savaş, devamlı, çetin ve ağır bir savaştır. Önümüzde kaçınılmaz sınıf çarpışmaları durmaktadır. Emperyalizmin ve iç gericilerin mevzilerine hücumu kuvvetlendirmek gerek. Zafer muhakkak devrimci ve ilerici güçlerin olacaktır.

Sosyalist ülke halkları, kapitalist ülke proleter ve bütün demokratik güçleri, kurtulmuş ve ezilen halklar, emperyalizme karşı, barış, milli kurtuluş, sosyal ilerleyiş, demokrasi ve sosyalizm uğrunda ortak savaşta birleşiniz!

VLADİMİR İLİÇ LENİN'İN 100. DOĞUM YILDÖNÜMÜYLE İLGİLİ Ç A Ğ R I

V. İ. Lenin'in 100. jübile, doğum yıldönümü arifesinde, komünist ve işçi partilerinin müşaveresi bütün fikirlerini devrimci çağımızın ölümsüz dâhisine yöneltmiştir.

Lenin adı, Yüce Oktober zaferinin, dünyanın sosyal çehresini kökten değiştirip insanlığa sosyalizm ve komünizm yolunda tarihi dönüm meydanı açan en büyük devrimcilik kahramanlıklarının sembolü oldu.

Lenin tanınmış bir düşünür olup Marks ile Engelsin yaratıkları bilimi, yani diyalektik materyalizmi, politik ekonomiyi, sosyalist devrimler ve komünist toplum kuruluşu teorisini etrafıca geliştirmektedir.

Lenin, yeni tip ilk proleter partisi olan Bolşevik partisinin yaratıcısı, dünyada zaferle sonuçlanan birinci sosyalist devrimin önderi, tarihte birinci proleter devletin, sovyet sosyalist demokrasisinin kurucusudur.

Lenin, emperyalizme ve irticaa karşı en mert ve yılmaz savaşçıdır. Bütün emekçi müfrezelerinin umum düşmanla cenkte hareket birliğini savunmuştur. Ardıcıl enternasyonalist, halklar arasında eşitlik, barış ve dostluk savaşçısı olup her türlü ırkçılık ve şovenizmi daima nefretle kınamıştır. Baskı altındaki bütün milletlerin dostu olarak sömürgecilğe karşı savaş yolunu, halkların bağımsızlık ve hürriyeti uğrunda, talihleri kendileri tayin etmek için savaş yolunu açmıştır.

Lenin, halklararası işçi sınıfının tanınmış önderi olarak proletaryanın şahsında, kapitalizmi alaşağı etme ve toplumu sosyalist temeller üzerine yenibaştan kurma gibi tarihi vazifeyi gerçekleştirecek kabiliyette yönetici bir kuvvet görüyordu. İşçi sınıfıyla köylüler arasında birlik öğrentisini Lenin yarattı. Lenin, işçi hareketi birliğini savunuyor ve oportünizmin hiçbir şekliyle bağdaşmıyordu.

Leninizmin etkisi altında işçi sınıfına, halka, sosyalizm davasına candan sadık komünist nesiller yetişti. Leninin hayatı ve faaliyeti, devrimci, yoldaş ve insan olarak yüksek meziyetleri, bütün dünyada milyonlarca devrimciye daima ilham örneği olacaktır.

Leninizm bayrağı altında birçok memlekette devrimci hareket yeni aşamaya yükseldi. Yeni komünist partileri kurulup kuvvetlendiler. Halklararası komünist hareket çağımızda gerçekten dünya çapında en nüfuzlu bir kuvvet halini aldı.

Dünya sosyalizminin, işçi ve millî kurtuluş hareketinin tecrübesi, Marksist-Leninist öğretinin halklararası önemini ispatladı. Bir grup memlekette sosyalist devrimin zaferi, dünya sosyalist sisteminin kurulması, kapitalist memleketlerde işçi hareketinin kazançları, eski sömürge ve yarısömürgelerdeki halkların başlı başlarına toplumsal-siyasal faaliyet meydanlarına çıkmaları, emperyalizme karşı savaşın görülmedik şekilde gelişmesi, çağdaş devrin temel istek ve ihtiyaçlarını ifade eden Leninizmin tarihsel doğruluğunu ispatlamaktadır.

Bu gün biz Leninin öğretisi üstüne tamamiyle haklı olarak Leninin Marksizmi karakterize ettiği sözleri aynen tekrarlarız: bu öğretisi her şeye kadar bir güçtür, zira doğrudur. Marksist-Leninist teori ve bu teorinin konkre şartlarda yaratıcı surette uygulanması, her nerede faaliyet gösterirlerse gösterebilirler, dünya devrimci hareketinin bütün müfrezeleri önünde doğan sorumlara bilimsel cevaplar hazırlanmasını mümkün kılar.

Marksizm-Leninizme, bu yüce enternasyonalist öğretiye sadakat, komünist hareketin bundan böyle de başarılarına ulaşmasını sağlamaktadır.

Komünistler kendi vazifelerini, her çeşit düşmanlara karşı savaşta, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizminin devrimci prensiplerini sebatla savunmada, bu prensipleri hayatta sapmaksızın uygulamada, Marksist-Leninist teoriyi durmaksızın geliştirme ve sınıf mücadelesinin çağdaş tecrübesi ile sosyalist toplum kuruluşuna dayanarak zenginleştirmede görmektedirler. Komünistler, Leninizmin yaratıcı ruhuna daima sadık kalacaklardır.

Arifesinde bulunduğumuz Leninin jübilesi, dünyaca önemi olan bir tarihtir. Bu tarihi, komünist ve işçi partileri, devrimci çalışmalarını aktive etmekle karşılamak-

tadır ve halk yığınları arasında politik ve ideolojik çalışmalarını kuvvetlendirmekle, saflarını genişleterek sağlamlaştırmakla kutlayacaklardır. Komünist ve işçi partileri, emperyalizme karşı savaşta, sosyalizmin aydın idealleri uğrunda savaştaki emekçilerin devrimci kuvvetlerini seferber etmek için gayretle çalışmaktadırlar.

Komünist ve işçi partilerinin halklararası müşavere-sine katılanlar, bütün komünistlere, toplumu sosyalistçe düzenlemek uğrunda savaşanlara, ilerleyiş ve barışın bütün taraftarlarına, yüce Leninin 100. doğum yıldönü-münü şerefle kutlama çağrısında bulunmaktadır.

Leninin eserlerini öğreniniz! Bu eserlerde, irtica ve zulme karşı savaşta, sosyalizm ve barış uğrunda savaş-ta tükenmez ilham kaynağı bulacaksınız. Bu eserleri ta-nımanın, genç nesle, çağımızın devrimci perspektiflerini daha açık olarak görebilmesi için büyük faydası olacaktır. Leninizmin ulaşımını, sosyalist ülkelerin, komü-nist partilerin, bütün devrimci kuvvetlerin başarılarını daha geniş çapta yayınız!

Bütün memleketlerin emekçileri, bütün dünya halk-ları!

Lenin ideallerinin muzaffer olması adına sizi, işçi sı-nıfının barış, demokrasi, millî bağımsızlık ve sosyalizm uğrunda yüce ve kutsal savaşına faal olarak katılma-ya çağırıyoruz!

Dünyanın devrimci yollarla yenileştirilmesi savaşın-da Leninizm bayrağını daha da yükseltelim!

Yaşasın Leninizm!

Moskova, 17 Haziran 1969 y.

VIYETNAMDA BAĞIMSIZLIK, HÜRRIYET VE BARIŞ

Komünist ve işçi partilerinin halklararası müşaveresi kardeş Viyetnam halkına hararetli savaş selâmları gön-derir ve BAD'nin saldırganlığına karşı mücadelede elde ettiği tarihî başarılarından dolayı onu kalpten selâmlar.

Viyetnam halkının avangardı olan Viyetnam Emek-çiler partisine ve Merkez Komitesine halklararası komü-nist ve işçi hareketinin ünlü faaliyetçisi, büyük vatanse-ver ve enternasyonalist Ho Şi Min yoldaşa özel selâmlar gönderiyoruz. Viyetnam Emekçiler Partisi BAD emperya-lizmin saldırganlığına karşı yürütülen savaşın ilhamcısı ve yönetici kuvvetidir. O, Güney Viyetnam halkının millî menfaatlerinin yegâne devamlı müdafii olduğu gibi, Gü-neydoğu Asyada sosyalizmin ön müfrezesidir.

Biz, Güney Viyetnam ahalisinin kanunî temsilcisi, BAD'nin saldırganlığına karşı kahramanca yürütülen mukavemet hareketinin denenmiş teşkilâtçısı ve yönetme-ni olan Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesine hara-retli selâmlar gönderiyoruz. Güney Viyetnam Millî Kur-tuluş Cephesinin siyasi programı, bütün Güney Viyet-nam halkına haklı savaşında birleşme temelidir.

Halklararası Müşavere, Güney Viyetnam Millî Kur-tuluş Cephesi Merkez Komitesinin „Viyetnamda barışın ihyasına katkı olarak Güney Viyetnam sorununun bös-bütün hallinin prensipleri ve esas muhtevası“ başlığını taşıyan 8 Mayıs 1969 tarihli 10 maddelik teklifini kayıt-sız çartsız destekler.

Bu program, 1954 yılında Cenevrede Viyetnama dair alınan kararların esas prensiplerinden ve Viyetnamdaki şimdiki durumdan neşet eder, o, Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesinin 5 noktadan ibaret olan siyasi pro-gramına ve mevziine istinat eder ve Demokratik Viyet-nam Cumhuriyeti hükümetinin 4 noktadan ibaret olan mevziine uygundur. Güney Viyetnam sorununun halline

dair sunulan karar, Viyetnam halkının millî menfaatine uygundur ve bütün dünyada barışın korunmasına sağlam bir teminattır. O, Güney Viyetnam ahalisinin kendi mukadderatını tayin etme hakkını garanti ettiği gibi, Viyetnamda barışın devamlı olarak ihyasını da garanti eder. Bundan ötürü de, Hindîçinde yaşayan diğer halkların menfaatlerine de uygundur. *Viyetnam halkının vatanını savunma uğrunda savaşıma hakkı, bütün halkların mukaddes ve asla vazgeçilmez kendini savunma hakkıdır.* Viyetnam halkının yürüttüğü bağımsızlık ve egemenlik savaşı, dünya halklarında Viyetnam halkına karşı derin saygı ve hürmet duyguları yaratmaktadır. Viyetnam halkının kahramanlığı, metaneti ve zafere olan güven ve inancı, halkların emperyalizm sömürücülüğüne, baskısına karşı yürüttükleri kurtuluş ve barışı koruma savaşında harikulâde bir örnek ve etkindir. Viyetnam halkı, vatanını savunmakla, enternasyonal borcunu ifa etmekte ve dünyada kutsal dâvasının gerçekleştirilmesine hizmet etmektedir. Bu adil dâvanın gerçekleştirilmesinde biz, daima Viyetnam halkıyla beraberdik ve gelecekte de beraber olacağız.

Viyetnam halkının BAD saldırganlığına karşı kahramanca savaşı, dünyada sosyalizm ile emperyalizm, ileri-cı kuvvetlerle gerici güçvetler arasında yürütülen savaşın en önemli terkibi kısımlarından biridir.

ABD'nin emperyalist kuvvetleri Viyetnama karşı silâhlı saldırganlığa girişerek bununla Asyada sosyalizmin ön müfrezelerinden birini yoketme, Hindîçini halklarının gelişme, egemenlik ve barış yollarını kesme ve bundan böyle de Asya, Afrika ve Latîn Amerikada devrimci millî kurtuluş hareketine darbe indirme, sosyalist memleketlerin ve bütün antiemperyalist güçlerin dayanışma ve sağlamlığını deneme yeltenişinde bulundular.

ABD emperyalistlerinin bu planları ölüme mahkûmdur.

Viyetnam halkı, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist ülkelerinin ve bütün dünya barışsever halkların büyük yardımına dayanarak, emperyalizmin en güçlü memleketi olan ABD'ne gücünün sınırsız olmadığını gösterdi.

Amerikan emperyalistlerinin Viyetnam halkına karşı işledikleri barbarca cinayet yani Viyetnam halkını kitle halinde mahvetmek için biolojik ve kimyevî araçlar kul-

lanmaları, cümlelerin tam manasıyla bir katliam olup, insanlarda büyük bir nefret uyandırdı. Emperyalistlerin bu hareketi, emperyalizmin gerçek, antihumanizm çehresini bütün halklara iyice açıkladı.

Bütün bunlar, saldırganın siyasî ve ahlâkî bakımından en geniş halk tabakalarından hatta bazı kapitalist memleketlerde idarî çevrelerden tecrit edilmesini hızlandırdı. Birleşik Amerikada bile, geniş halk tabakaları alçak Viyetnam harbine karşı gelmektedir. Zira bu harbin doğurduğu neticeler Amerikan toplumunu sarsmaktadır.

Viyetnam halkının kahramanlığı, halkların emperyalizme karşı yürüttüğü kurtuluş hareketinin etkili amillerinden biri olup bu kendini bilhassa gençlik ve üniversiteli hareketinde ifadesini bulmaktadır.

Saldırgan, dev askerî güç kullandığı halde, Demokratik Viyetnam Cumhuriyeti topraklarına karşı giriştiği bombardımanlardan vazgeçmeye ve Güney Viyetnam Millî kurtuluş Cephesinin dörtler anlaşmasına eşit hakla katılmasına razı olmaya mecbur kaldı. Millî kurtuluş kuvvetleri, Amerikan saldırganlarına ve Kukla yardakçılarına durmadan ağır darbeler indirmektedir. Güney Viyetnam topraklarının büyük bir kısmında halk idaresi kuruldu. Çürük kukla rejim, yalnız ve yalnız ABD'nin süngülerine dayanmaktadır.

Bütün bunlar, kahraman Viyetnam halkının, dünya sosyalist sistemin, halklararası komünist ve işçi hareketinin, bütün barışsever ve progresif kuvvetlerinin önemli başarısıdır.

Viyetnam halkının başarılı savaşı, dünya güçleri arasındaki kuvvet dengesindeki değişikliği, sosyalizm, demokrasi ve millî kurtuluş hareketinin dünyaca gücünün arttığını açıkça göstermektedir.

Halklararası komünist hareketinin, bütün antiemperyalist kuvvetlerin, insanlığın umum düşmanı olan emperyalizme karşı yürüttüğü savaşta birlik ve dayanışmanın Viyetnam halkına Amerikan emperyalizmine karşı yürüttüğü savaşa gösterilen geniş yardım hareketinde konkrete ve parlak ifadesini buldu.

Viyetnam vatanseverlerinin savaşı şunu göstermektedir: *Hürriyet ve bağımsızlık uğrunda emperyalizme karşı devamlı savaş yürüten, Sovyetler Birliği, bütün sosyalist ülkeler ve bütün dünya barışsever kuvvetler tarafından desteklenen bir halk, asla yenilemez.*

Halklararası komünist hareketinin ve bütün antiemperyalist kuvvetlerin umum düşmanları olan emperyalizme karşı yürüttükleri savaşa dayanışma ve birlikleri ne kadar kuvvetli ise, ulaşacakları başarılar da o kadar daha büyük olacaktır.

Komünist ve işçi partileri halkların hürriyetini savunma bayrağını ne kadar kesin surette yükseltilere kaldırır, emperyalistlerin saldırganlık siyasetlerine karşı savaşın başına geçerlerse, halk kitlelerinin antiemperyalist hareketi de o kadar daha geniş ve etkili gelişmektedir.

BAD militarist çevreleri, ağır hezimetlerine rağmen Viyetnama karşı güttükleri saldırgan neokolonialist siyasetlerinden vazgeçmemekte, Viyetnam sorununu askerî kuvvetle halletmeye çalışmaktadırlar. Onlar, inatla tehlikeli yollarında yürümeye devam ederek askerî müdahaleyi gitlikçe genişletmektedirler. Laos topraklarına yaptıkları bombardımanların sıklaşması ve bitaraf Kambocaya karşı durmadan sataşmaları bunu açıkça gösterir.

ABD hükümeti ve onun mümessilleri Paris görüşmelerinde Demokratik Viyetnam Cumhuriyeti hükümetinin ve Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesinin haklı isteklerini reddetti, görüşmelere reel ve yapıcı bir surette yanaşmamaktadırlar. Onlar bilhassa, ABD ve diğer yadakçılarının Güney Viyetnamdan askerlerini kayıtsız şartsız çekmelerine razı olmamaktadırlar. Tam tersine, iki yüzlü manevralar vasıtasıyla dünya kamu oyunu şaşırtarak, askeri alanda elde edemediklerini baskı yoluyla görüşme masasında elde etmeye çalışmaktadırlar.

Onlar, esas sorunun hallinden yani, ABD ve yadakçıların Güney Viyetnamdan askerlerini kayıtsız şartsız çekmelerinden kaçınmakta, askerlerin sözüm ona iki taraflı çekilmesini istemektedirler.

Böylece saldırgan, kendini kurbanıyla bir çıkarmaya çalışmaktadır. Ama ABD emperyalizmi Viyetnama kendi saldırdığını ve saldırısına devam ettiğini gizlemeye hiç bir zaman muvaffak olamayacaktır.

Viyetnama yapılan Amerikan saldırganlığı, dünya barışı için daimi bir tehlike, barış, millî egemenlik, demokrasi ve sosyal ilerleyiş uğrunda savaşan bütün halklara karşı bir kışkırtıcılıktır. Proleter enternasyonalizmi prensiplerine sadık olan halklararası komünist ve işçi hareketi, Viyetnam halkına âdil davasında tam zafere ulaşılncaya kadar gereken her türlü yardımı kardeşçe da-

yanışma ruhunda ileride de gösterecektir. Bundan böyle de komünist ve işçi partileri dünya barışına, sosyalizme ve egemenlik davasına büyük katkıda bulunacaklardır.

Komünist ve işçi partilerinin halklararası müşaveresi Viyetnam sorununa ancak Viyetnam halkının temel millî haklarını teminat altına alma esası üzerinde âdil bir şekilde halledilebileceğini kesin bir surette beyan etmektedir.

Viyetnam halkının savaşı mühim bir aşamaya yükseldiği, Demokratik Viyetnam Cumhuriyetinin ve Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesinin teşebbüsleri üzerine sorunun âdil bir siyasî çözümüne olumlu şartların yaratıldığı şu anda biz, şunların yapılmasında ısrar etmekteyiz.

ABD, Paris dörtler görüşmelerinde aldığı obstrüksiyon mevziden vazgeçmelidir.

ABD, Viyetnama müdahaleden vazgeçmeli o ve yadakçıları Güney Viyetnamdan askerlerini kayıtsız şartsız çekmelidirler.

ABD, Güney Viyetnam ahalisine içişlerini yabancı müdahale olmadan kendi halletmesi hakkını tanımalıdır.

ABD, Demokratik Viyetnam Cumhuriyetinin bağımsızlığı ve dokunmazlığına karşı yöneltilen bütün hareketlerden vazgeçmelidir.

ABD, Laosun içişlerine müdahaleden, Kambocanın toprak bütünlüğünü ihlâl hareketlerden vazgeçmeli, sınırlarını tanımalı, Güneydoğu ve Doğu Asya ülkelerine karşı giriştiği saldırgan gayelerden vazgeçip 1954 ve 1962 yıllarında yapılan Cenevre anlaşmalarına riyaet etmelidir.

Biz, Tayland, Yeni Zelandiya, Avusturalya, Güney Kok Kukla rejimi, Almanya Federal Cumhuriyeti ve Japonyanın, ABD-inin Viyetnam saldırganlığına açık veya gizliden katılmalarına son vermelerini ısrar ediyoruz.

Bizler, komünistlerin çok milyonluk ordusu adına, bütün namuslu insanlara, barışa, adalete, halkların hürriyet ve bağımsızlığına saygı gösterenlere şu çağrıda bulunuyoruz:

Amerikan emperyalizminin Viyetnamda yürüttüğü canî harbe karşı bütün dünyada protesto sesini daha kesin yükseltiniz!

Kahraman Viyetnam halkı ile dayanışmaya dair halklararası harekete daha aktif katılınız!

ABD ve onun yadakçılarının Viyetnamdan askerle-

rinin çekilmesini ısrarla isteyiniz!

Viyetnam sorununun, Viyetnam halkının hiçbir şeyle değişmez haklarının garantisi esası üzerine hallini ısrar ediniz!

Güney Viyetnam Millî Kurtuluş Cephesinin on noktalık teklifini destekleyiniz!

Biz, ABD saldırganlığına karşı savaşan Viyetnam halkına antiemperyalist ve barışsever kuvvetlerin daha geniş surette ve yeni uygulanmış çeşitli metotlarla yardım etmelerini çağırıyoruz!

Saldırganların ve yordakçılarının asker, silâh ve askeri malzeme taşımalarını akanete uğratiniz!

Cenevre anlaşmalarının imzalandığı 20 Temmuz, Viyetnamla halklararası dayanışma, Amerikan saldırganlığına son verme gününe çeviriniz!

Bağımsızlığı ve hürriyeti uğruna savaşan kahraman Viyetnam halkına şan ve şeref!

Halklararası dayanışma bayrağını daha yükseklerle kaldırınız!

Viyetnam, bağımsız ve hür olmalıdır!

Viyetnam halkının âdil davası zafere ulaşacaktır!

Moskova, 10 Haziran 1969 y.

GÜNEY VİYETNAM CUMHURİYETİNİN GERİCİ DEVRİMCİ HÜKÜMETİNE SELÂMLAMA MESAJI

Moskovada oturumda bulunan Komünist ve işçi partilerin müşaveresi, Güney Viyetnam Cumhuriyetinin geçici hükümet kurmasını candan selâmlar. Müşavereye katılan 75 parti bu, olayda, Viyetnam halkının kurtuluş savaşının önemli ve yeni bir aşamaya girdiği kanaatındadır. Onlar, Güney Viyetnam Cumhuriyetinin Geçici Devrimci Hükümetine ve bütün Viyetnam halkına yürüttüğü savaşın tam bir zaferle sonuçlanıncaya kadar yardım edeceklerini bildirirler.

Moskova, 12 Haziran 1969 y.

TÜSTAV

ARAP HALKLARININ, ISRAİL SALDIRGANLIĞINA KARŞI YÜRÜTTÜKLERİ ADİL SAVAŞI DESTEKLEYEN BEYANNAME

İsrail bundan iki yıl önce BAC, Ürdün ve Suriyeye açıkça saldırdı. İsrail idarî çevreleri o zamandan beri başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere, emperyalizm, dünya irticâ ve sionist çevreler tarafından desteklenerek, saldırganlık neticesi yerleştikleri Arap topraklarını terk-etmemekte Güvenlik Konseyi de dahil, BMT nin kararlarını yerine getirmeyip, istilâ ve ilhak siyasetine devam etmekte, istilâ ettiği bölgelerde Arap ahalisine baskı yaparak, ve yeni yeni askerî provokasyonlara devam etmektedir.

Komünist ve işçi partilerin halklararası müşaveresi, devam etmekte olan İsrail saldırganlığını kati surette kınamaktadır, zira bu saldırı arap halklarının milli haklarını ve Kudüs halkının kanunî haklarını ihlâl olduğu gibi, saldırıyı kınayan BMT nizamnamesinin de kabaca ihlâlidir.

Arap halkları, saldırıya karşı yürüttükleri âdil savaşta birinci yerde Sovyetler Birliği olmak üzere, bütün sosyalist ülkelerin olumlu yardımından faydalanmaktadır. Onlar, aynı zamanda bu savaşta, dünya komünist hareketi, millî kurtuluş kuvvetleri ve kapitalist ülkelerde gittikçe genişleyen kamu oyu çevreleri tarafından da desteklenmektedir.

Komünist ve işçi partileri müşaveresi, bu bölgede huzur ve barışın ancak İsrail askerlerinin istilâ olunan bütün topraklardan çekilmesi, Güvenlik Konseyinin 22 Kasım 1967 yılında aldığı kararların gerçekleşmesiyle ihya olunacağını hesap etmektedir.

Müşavere, bütün dünya progresif güçlerini Arap halklarının âdil davasını destekleme hususunda faaliyetlerini artırmaya davet etmektedir.

Moskova, 7 Haziran 1969 y.

YUNAN KOMÜNİSTLERİ VE DEMOKRATLARIYLA DAYANIŞMAYA DAİR BEYANNAME

Moskova müşaveresine katılan 75 komünist ve işçi partileri mümessilleri, Yunan komünislerine, demokratlara ve rejime muhalif olanlara karşı yapılan yeniden baskı, kabaca yargı, kitlevî tutuklama ve işkenceden çok müteessirdirler.

ABD nin mürteci askerî çevreleri tarafından Yunan halkına ve saldırgan NATO bloku tarafından kabul ettirilen diktatura rejimi, Yunanistanda demokratlara, bilhas-sa vatanının bağımsızlığı, hürriyeti ve bahtiyar geleceği uğrunda savaşan komünistlere karşı kabaca hesaplaşma siyaseti gütmektedir.

Müşavereye katılan komünist ve işçi partileri mümessilleri, askerî-faşist diktaturaya karşı savaşan yunan komünist ve demokratlarına kardeşçe dayanışma elini uzatmaktadır. Müşavere, bütün ülkelerin geniş halk kitlelerini, demkorat ve progresif kuvvetlerini, Yunanistanda baskıya son verilmesi ve bütün siyasî mapusların beher-mahal serbest bırakılmalarını katiyetle ısrar etmeye çağırılmaktadır.

Moskova, 12 Haziran 1969 y.

ENDONEZYA KOMÜNİSLERİNE ÇAĞRI

Komünist ve işçi partilerinin Halklararası müşavere-sine katılan bizler, milyonlarca komünistin adına Endonezya yoldaşlarımıza inkılâpçı kardeş selâmlarımızı sunarız!

Endonezyanın irtica çevreleri, dünya irticaıyla birleşerek, antikomünizmi, siyasetlerinin temel taşı yaparak, komünist partisi liderleriyle amansızca hesaplaşmaya, binlerce komünisti, vataseveri ve ailelerini ezmeye ve mahvetmeye başladılar. Endonezyadaki kanlı hadiseler artık dört yıldan beri devam ediyor. Binlerce vatansever zından ve toplama kamplarına atıldılar veya memleketin hücre köşelerine sürüldüler. Endonezyanın bugünkü idarecileri ilmi sosyalizmin idelerini kanun dışı ilân ettiler. Onlar, halkın demokratik kazançlarını savunan herkesi Endonezyanın siyasi hayatından uzaklaştırmaktadırlar. Askeri diktatura rejiminin Endonezyada yaptığı cinayeti ve Endonezya halkını millî menfaatine aykırı siyasetini bütün progresif insanlık öfkeyle kınamaktadır.

Endonezyada komünist hareketi, polis terörüne rağmen yaşamaktadır. Birçok Endonezya komünisti, gizli ağır şartlarda da olsa, Endonezya komünist partisinin yenibaştan kurulması, emekçi, menfaatlerinin korunması uğrunda savaşıyor, Endonezya idarî çerçevelerinin memleketin millî menfaatine aykırı ve halk aleyhtarı siyasetlerinden faydalanarak, ülkenin bağımsızlığına el koymaya çalışan emperyalizme karşı amansızca savaşmaktadırlar.

Halklararası müşavere, kanlı terör ve baskıya kurban giden Endonezya komünistlerinin aziz hatırası önünde saygıyla eğilir, savaşa devam eden, diğer mücahitlerle enternasyonal dayanışmasını ifade eder. Müşavere, kardeş partinin yarınına güvenle bakmakta, şimdiki aşamadaki güçlükleri yeneceğine inanmaktadır. Biz, Endonezya

komünistlerinin Marksizm-Leninizm prensiplerine ve proleter enternasyonalizmine dayanarak, Endonezyanın diğer progresif ve demokratik kuvvetleriyle birleşerek, Endonezya halkını gerçek millî bağımsızlık, progres ve sosyalizmin aydın ideallerinin zaferine doğru götürmektedirler.

Moskova, 14 Haziran 1969 y.

ÜSTAV

HAİTİ VATANSEVERLERİNİ DESTEKLEMeye DAİR BEYANNAME

Moskovada toplanan 75 komünist ve işçi partileri mümessilleri. Haitide komünistlerin, demokrat ve vatanseverlerin yeniden tutuklanmaları ve canice öldürülmeleri haberini öfke ve nefretle karşıladı.

Bundan birkaç gün önce, Jerald, Brison, Daniel Sansarik, Jerar Vandestrand, Jak Jano yoldaşlar ve diğer tanınmış komünist yönetmenleri öldürüldüler. Düvaliye cellâtları tarafından tutuklanan Haiti komünistlerinin Birleşik partisi Merkez komitesinin genel sekreteri Jozef Rone yoldaşın hayatı da tehlikededir.

Idarede yalnız Amerikan monopollarının desteğiyle tutunabilen Düvaliye'nin despot rejimi, 12 yıl zarfında memleketi, temerküz kampına çevirdi. Kanlı takipler, eza ve cefalar, ölüm hükümleri, halk aleyhtarı kanunlar, bilhassa sığınak kanununun değiştirilmesi, bütün bunlar Haiti vatanseverlerinin mukavemetini kırmak için yapılmaktadır. Düvaliye rejimi esas darbeyi vatanlarının aydın geleceği hürriyet ve bağımsızlık uğrunda savaşan kahraman.

Haiti komünistlerinin Birleşik partisi üyelerine karşı yönelmiştir.

Komünist ve işçi partilerinin müşaveresi, ağır illegal şartlarda hayatları pahasına despotizme karşı amansızca savaşan Haiti komünist ve demokratlarına kardeşçe dayanışmasını ifade eder.

Müşavere, bütün memleketlerin emekçi tabakalarına demokrat ve progresif kuvvetlerini terörün Haiti komünist ve diğer vatanseverlerin tutuklama ve öldürülmesine son verilmesi uğrunda ısrarla savaşmaya davet eder.

Sosyalizm, Vatanlarının hürriyeti ve bağımsızlığı,

despotizme karşı yürütülen savaşta canlarını feda eden kahramanların aziz hatırası önünde saygıyla eğiliriz!

Jozef Rone yoldaş serbest bırakılmalıdır!

Haitide kapalı bütün siyasî mapuslar hürriyetlerine kavuşmalıdır.

Moskova, 16 Haziran 1969 y.

MOSKOVADA 5—17 HAZİRAN 1969'DA YAPILAN KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ HALKLARARASI MÜŞAVERESİNİN BİLDİRİSİ

5 Hazirandan 17 Haziran 1969 tarihine kadar Moskovada 75 komünist ve işçi partisinin halklararası müşavere yapılmıştır. Müşavereye katılanlar, onu emperyalizme karşı mücadeleyi hızlandırmak, bütün dünyada en geniş halk kitlelerini, emperyalizme karşı savaşta birleştirmek yolunda büyük bir olay, komünist hareketin Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi prensipleri üzerinde sınıksız birliğini kuvvetlendirme yolunda önemli bir aşama olarak değerlendirmektedirler.

Müşavereye şu komünist ve işçi partilerinin heyetleri katılmıştır: Almanya Birleşik Sosyalist Partisi, Almanya Komünist Partisi, Amerika Birleşik Devletleri Komünist Partisi, Arjantin Komünist Partisi, Avusturalya Komünist Partisi, Avusturya Komünist Partisi, Batı Berlin-Alman Birleşik Sosyalist Partisi, Belçika Komünist Partisi, Bulgaristan Komünist Partisi, Büyük Britanya Komünist Partisi, Bolivya Komünist Partisi, Brezilya Komünist Partisi, Cezayir Sosyalist Öncü Partisi, Çekoslovakya Komünist Partisi, Danimarka Komünist Partisi, Doğu Pakistan Komünist Partisi, Dominik Komünist Partisi, Ekvador Komünist Partisi, Fas Kurtuluş ve Sosyalizm Partisi, Filandiya Komünist Partisi, Fransa Komünist Partisi, Gvadelup Komünist Partisi, Gvatemala Emek Partisi, Gviana Progresif Halk Partisi, Güney Afrika Komünist Partisi, Haiti Birleşik Komünist Partisi, Honduras Komünist Partisi Hindistan Komünist Partisi, İran Halk Partisi, İrlanda İşçi Partisi, İsrail Komünist Partisi, İspanya Komünist Partisi, İsviçre Emek Partisi, İtalya Komünist Partisi, Irak Komünist Partisi, Kanada Komünist Partisi, Kolumbia Komünist Partisi, Kosta-

Rika Halk Öncüsü Partisi, Kıbrıs Emekçi Halk Partisi, Kuzey İrlanda Komünist Partisi, Lesoto Komünist Partisi, Lübnan Komünist Partisi, Lüksemburg Komünist Partisi, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Martinik Komünist Partisi, Meksika Komünist Partisi, Moğolistan Devrimci-Halk Partisi, Nigeria Marksist-Leninistleri, Nikaragua Sosyalist Partisi, Norveç Komünist Partisi, Panama Halk Partisi, Paragvay Komünist Partisi, Peru Komünist Partisi, Polonya Birleşik İşçi Partisi, Portekiz Komünist Partisi, Porto-Riko Komünist Partisi, Reünyon Komünist Partisi, Rumanya Komünist Partisi, Salvador Komünist Partisi, San Marino Komünist Partisi, Seylon Komünist Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Sudan Komünist Partisi, Suriye Komünist Partisi, Şili Komünist Partisi, Tunus Komünist Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Uruguay Komünist Partisi, Ürdün Komünist Partisi, Venezüella Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi ve güvenliği göz önünde tutularak adı verilmeyen iki illegal parti daha. Müşavereye gözlemci olarak iştirak eden Küba Komünist Partisi, İsveç Solcu Komünist Partisi heyetleri de katılmışlar ve incelenen meseleler hakkında fikirlerini bildirmişlerdir.

Müşavere: „Bugünkü aşamada emperyalizmle mücadelenin ödevleri, komünist ve işçi partilerinin, bütün anti-emperyalist güçlerin hareket birliği“ başlıklı esas dokümanı kabul etmiştir. Avusturalya Komünist Partisi, İtalya Komünist Partisi, San Marino Komünist Partisi, Reünyon Komünist Partisi heyetleri de, komünist ve işçi partilerinin bütün antiemperyalist güçlerin birliğini kuvvetlendirme taraftarı olduklarını bildirmişler ve dokümanın emperyalizmle mücadelenin umum programını kapsayan kısmını tamamiyle kabul ettiklerini söylemişlerdir. Dominik Komünist Partisi delegesi ise, esas dokümanı tasdik etmemiştir.

Müşavereye katılanlar V. I. Leninin 100. doğum yıldönümünün kutlanması meselesini incelemişler ve „Vladimir İliç Leninin 100. doğum yıldönümüyle ilgili“ çağırısı hararetle, heyecanla tasdiklemişlerdir.

Müşavere dünya halklarına „Viyetnamda bağımsızlık, hürriyet ve barış“ çağrısında bulunmuştur. O, Güney Viyetnam Cumhuriyetinin geçici devrimci hükümeti kurulmasını hararetle selâmlamıştır. Müşavere „Barışı koruma çağrısı“ kabul etmiştir. O, Arap halklarının İsrail

saldırganlığına karşı haklı mücadelesini destekleyen beyanname, halklararası emperyalizm tarafından desteklenen gerici diktatör düzenlere karşı çok ağır şartlarda, fedakârca mücadele yürüten ve en müthiş zulümlere tabi tutulan komünistler ve demokratlarla dayanışma beyannamesi kabul etmiştir.

Müşavere, samimiyet, kardeşçe dayanışma ve geniş bir alenilik havası içersinde geçmiştir. Bütün partilerin eşitliği prensibine ve kolektif çalışma metotlarına gerek hazırlık devresinde, gerek müşaverede tamamiyle riayet edilmiştir.

Müşavereye katılanlar, komünist ve işçi partileri arasındaki bağları, bundan böyle de geliştirmeye hazır olduklarını belirtmişlerdir. Onlar, fikir ve tecrübe değiş-tokuşunda bulunmak, aktuel, politik ve teoretik meseleleri kolektif olarak görüşüp hazırlamak, emperyalizme karşı, barış, milli bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm zaferi uğrındaki sorunları incelemek için iki taraflı ve bölgesel karşılaşmalar yapılmasını, gerektiği zaman komünist ve işçi partilerinin halklararası müşaverelere toplanmalarının maksada uygun olduğunu tastik ettiler.

*

Müşavere materyallerinin, onun çalışmalarına katılmayan komünist ve işçi partilerine gönderilmesi kararlaştırılmıştır.

Müşavereye katılanlar, çalışmalardan elde edilen sonuçların, her komünist partisinin ve bütün halklararası komünist hareketin çıkarlarına uygun olduğu kanısındadırlar.

İÇİNDEKİLER

BUGUNKU AŞAMADA EMPERYALİZME MÜCADELENİN ÖDEVLERİ, KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİNİN, BÜTÜN ANTI-EMPERYALİST GÜÇLERİN HAREKET BİRLİĞİ—Moskovada yapılan Halklararası komünist ve işçi partileri müşaveresinin esas dokümanı — 17 Haziran 1969 da kabul edilmiştir 3

VLADİMİR İLİÇ LENİNİN 100. DOĞUM YILDÖNÜMÜYLE İLGİLİ ÇAĞRI — 17 Haziran 1969 da kabul edilmiştir 44

VIYETNAMDA BAĞIMSIZLIK, HÖRRIYET VE BARİŞ! — çağrı, 10 Haziran 1969 da kabul edilmiştir 47

GÜNEY VIYETNAM CUMHURİYETİNİN GEÇİCİ DEVRİMCI HÜKÖMETİNE SELÄMLAMA MESAJI — 12 Haziran 1969 da kabul edilmiştir. 53

ARAP HALKLARININ İSRAIL SALDIRGANLIĞINA KARŞI YÜKÜTTÜKLERİ ADIL SAVAŞI DESTEKLEYEN BEYANNAME — 7 Haziran 1969 da kabul edilmiştir 54

YUNAN KOMÜNİSTLERİ VE DEMOKRATLARIYLA DAYANIŞMAYA DAİR BEYANNAME — 12 Haziran 1969 da kabul edilmiştir 55

ENDONEZYA KOMÜNİSTLERİNE ÇAĞRI — 14 Haziran 1969 da kabul edilmiştir 56

HAİTİ VATANSEVERLERİNİ DESTEKLEMESİNE DAİR BEYANNAME — 16 Haziran 1969 da kabul edilmiştir 58

MOSKOVADA 5-17 HAZİRAN 1969 DA YAPILAN KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ HALKLARARASI MÜŞAVERESİNİN BİLDİRİSİ 60